

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 94

Rozeslána dne 22. června 2006

Cena Kč 48,-

O B S A H:

298. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 167/2002 Sb., kterou se provádí zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 478/2001 Sb., ve znění vyhlášky č. 152/2003 Sb.
 299. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 642/2004 Sb., kterou se provádí zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech, a vyhláška č. 296/2004 Sb., kterou se provádí zákon o evidenci obyvatel a kterou se mění vyhláška č. 177/2000 Sb., kterou se provádí zákon o evidenci obyvatel, zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech, ve znění pozdějších předpisů
 300. Vyhláška, kterou se provádí zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, a kterou se mění vyhláška č. 207/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
 301. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 343/1997 Sb., kterou se stanoví způsob předepisování léčivých přípravků, náležitosti lékařských předpisů a pravidla jejich používání, ve znění pozdějších předpisů
 302. Sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí, kterým se vyhlašuje pro účely státní sociální podpory a sociální potřeby částka odpovídající 50 % průměrné měsíční mzdy v národním hospodářství za kalendářní rok 2005
 303. Nález Ústavního soudu ze dne 4. dubna 2006 ve věci návrhu na zrušení § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů
-

298

VYHLÁŠKA

ze dne 6. června 2006,

kteřou se mění vyhláška č. 167/2002 Sb., kterou se provádí zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 478/2001 Sb., ve znění vyhlášky č. 152/2003 Sb.

Ministerstvo dopravy stanoví podle § 62 zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 478/2001 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 167/2002 Sb., kterou se provádí zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 478/2001 Sb., ve znění vyhlášky č. 152/2003 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se za slova „Tato vyhláška“ vkládají slova včetně poznámky pod čarou „zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství“) a

¹⁾ Směrnice Komise 2000/56/ES, kterou se mění směrnice Rady 91/439/EHS o řidičských průkazech.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1 se označuje jako poznámka pod čarou č. 1a, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

2. § 17 včetně nadpisu zní:

„§ 17

Zkouška z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy
(K § 40 odst. 3 zákona)

(1) Test, kterým se provádí zkouška z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy, je složen z 25 otázek s možností získání 50 bodů.

(2) Otázky v testu jsou sestaveny takto:

- a) 10 otázek ověřujících znalost pravidel provozu na pozemních komunikacích a jejich užití řidičem,
- b) 4 otázky ověřující znalost zásad bezpečné jízdy a ovládání vozidla,
- c) 3 otázky ověřující znalost dopravních značek, světelných a akustických signálů, výstražných světél, speciálních označení vozidel a osob, dopravních zařízení a zařízení pro provozní informace včetně náležitého chování řidiče, jež odpovídá jejich významu,
- d) 3 otázky ověřující schopnost řešení dopravních situací,

- e) 2 otázky ověřující znalost předpisů o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích,
- f) 2 otázky ověřující znalost předpisů souvisejících s provozem na pozemních komunikacích,
- g) 1 otázka ověřující znalost zdravotnické přípravy.

(3) V testu jsou použity následující typy otázek:

- a) otázka, ke které jsou přiřazeny 3 odpovědi, z nichž pouze jedna je správná,
- b) otázka, ke které jsou přiřazeny odpovědi „ano“ nebo „ne“,
- c) otázka, ke které jsou přiřazeny tři obrázky, z nichž pouze jeden je ve vztahu k otázce správný.

(4) Otázky v testu podle odstavce 2 písm. b), e) a f) jsou zaměřeny na prokázání znalostí žadatele o řidičské oprávnění v následujících oblastech:

- a) význam sledování situace v provozu na pozemních komunikacích, ohleduplného a ukázněného chování k ostatním účastníkům provozu na pozemních komunikacích,
- b) vliv únavy, alkoholu, návykových látek a léčiv na reakční a rozpoznávací schopnosti řidiče, na reakční dobu a změnu v chování řidiče obecně,
- c) nejdůležitější zásady týkající se dodržování bezpečnostní vzdálenosti mezi vozidly, brzdných drah a řízení vozidla v souvislosti s různými povětrnostními podmínkami,
- d) vliv povětrnostních podmínek na stav pozemní komunikace a rizik vyplývajících z těchto změn pro řízení vozidla, včetně vlivu změn denní a noční doby na řízení vozidla,
- e) způsob řízení vozidla na jednotlivých kategoriích pozemních komunikací a rizik spojených s řízením vozidla na různých kategoriích pozemních komunikací při různé hustotě provozu, vlastností různých stavebních provedení pozemních komunikací a jejich vliv na bezpečnost řízení vozidla,
- f) zvláštní rizikové faktory, týkající se nedostatku zkušeností ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích, jako jsou zejména děti, chodci, cyklisté a lidé se sníženou pohyblivostí,
- g) rizika spočívající v odlišnostech způsobu řízení různých druhů motorových vozidel, problematika zorného pole a zrakového vnímání řidiče při řízení různých druhů vozidel,

- h) doklady požadované při provozu vozidla,
- i) zásady chování a jednání v případě vzniku dopravní nehody nebo podobné události a opatření, která mají být v těchto případech provedena (označení místa dopravní nehody, oznámení dopravní nehody, poskytnutí první pomoci),
- j) pravidla zajištění bezpečné přepravy osob a věcí,
- k) bezpečnostní opatření při vystupování z vozidla,
- l) konstrukční součásti vozidla, které mají vliv na bezpečnost jízdy, zejména systém řízení, systém zavěšení kol, brzdový systém, pneumatiky, světlomety, světla, ukazatele směru, odrazová skla, zpětná zrcátka, ostřikovače čelního skla a stěrače, výfukový systém, bezpečnostní pásy a zvukové výstražné zařízení, včetně rozpoznání jejich běžných poruch a závad,
- m) bezpečnostní vybavení vozidla, zejména bezpečnostní pásy, opěrky hlav a dětské zádržné systémy,
- n) pravidla týkající se užívání vozidla ve vztahu k životnímu prostředí, zejména přiměřené používání zvukových výstražných zařízení, potřeba pohonných hmot, omezení znečišťujících emisí.

(5) Otázky v testu podle odstavce 2 písm. b), e) a f) jsou vedle oblastí uvedených v odstavci 4 u skupin AM a A a podskupiny A1 dále zaměřeny na prokázání znalostí žadatele o řídičské oprávnění v následujících oblastech:

- a) používání ochranné výstroje, zejména rukavic, bot, oblečení a ochranné přílby,
- b) viditelnost motocyklisty pro jiné účastníky provozu na pozemních komunikacích,
- c) rizikové faktory vyplývající ze stavu pozemní komunikace, se zřetelem na kluzké části pozemní komunikace např. kryty kanalizace, vodorovné dopravní značky a tramvajové koleje.

(6) Otázky v testu podle odstavce 2 písm. b), e) a f) jsou vedle oblastí uvedených v odstavci 4 u skupin C, C+E, D, D+E a podskupin C1, C1+E, D1 a D1+E dále zaměřeny na prokázání znalostí žadatele o řídičské oprávnění v následujících oblastech:

- a) doba řízení, bezpečnostní přestávky, doba odpočinku a užívání záznamových zařízení,
- b) přeprava nákladu nebo cestujících,
- c) doklady potřebné pro provoz vozidla a doklady potřebné pro vnitrostátní a mezinárodní přepravu nákladu nebo cestujících,
- d) zásady chování a jednání v případě vzniku dopravní nehody nebo podobné události a opatření, která mají být v těchto případech provedena, včetně pravidel uplatňovaných při provádění záchranných akcí nebo evakuace cestujících,
- e) bezpečnostní opatření při demontáži nebo výměně kol,
- f) hmotnosti a rozměry vozidla,

- g) omezení zorného pole řidiče vyplývající z konstrukčního provedení vozidla,
- h) zásady platné pro nakládání vozidla, kontrolu nákladu, uložení a upevnění nákladu, charakteristické vlastnosti některých druhů nákladu (sypké materiály, tekutiny, zavěšené náklady), způsoby nakládky a vykládky rozměrných věcí při užití nakládacího zařízení (pouze u skupin C, C+E a podskupin C1 a C1+E),
- i) principy odpovědnosti řidiče platné pro přepravu cestujících s ohledem na zajištění pohodlí a bezpečnosti cestujících, zvláštnosti přepravy dětí, včetně kontroly prováděné před odjezdem vozidla (pouze u skupin D a D+E a podskupin D1 a D1+E),
- j) základy konstrukce a funkce spalovacího motoru, kapalin, palivového systému, elektrického systému, zapalovacího systému a převodového ústrojí (pouze u skupin C, C+E, D a D+E),
- k) zásady montáže a správného užívání pneumatik, včetně údržby,
- l) typy brzdných systémů, jejich hlavní části, napojení, užívání a denní údržba, typy omezovačů rychlosti,
- m) typy spojovacích systémů, jejich hlavních částí, včetně jejich zapojení, užívání a denní údržby (pouze u skupin C+E a D+E a podskupin C1+E a D1+E),
- n) metody používané k odhalení příčin poruch,
- o) zásady preventivní údržby vozidel a řádných oprav,
- p) odpovědnost řidiče při nakládce a vykládce nákladu (pouze u skupin C a C+E a podskupin C1 a C1+E).

(7) Jednotlivé správné odpovědi jsou hodnoceny jedním, dvěma nebo čtyřmi body. Jedním bodem se hodnotí správné zodpovězení otázek podle odstavce 2 písm. c), e) a g). Dvěma body se hodnotí správné zodpovězení otázek podle odstavce 2 písm. a), b) a f). Čtyřmi body se hodnotí správné zodpovězení otázek podle odstavce 2 písm. d).

(8) Pro hodnocení testu stupněm „prospěl“ je potřebné získání nejméně 43 bodů.“

3. § 19 včetně nadpisu zní:

„§ 19

Zkouška z praktické jízdy

(K § 42 odst. 5 zákona)

(1) V první části zkoušky z praktické jízdy žadatel o řídičské oprávnění prokazuje následující znalosti a dovednosti:

- a) u všech skupin a podskupin řídičského oprávnění
1. před zahájením jízdy prověřit stav pneumatik,

- osvětlení vozidla a směrových světel, zvukového výstražného zařízení, funkčnost řízení a brzd, čelního skla, stěračů, provozních kapalin, přístrojové desky a funkčnost sdělovačů, přizpůsobit si sedadlo do správné polohy, přizpůsobit si zpětná zrcátka, zapnout si bezpečnostní pás a ověřit, že jsou zavřeny všechny dveře, u skupin C, C+E, D a D+E a podskupin C1, C1+E, D1 a D1+E navíc prověřit stav posilovačů brzd a systémů řízení, kol, disků kol, blatníků, oken a záznamového zařízení,
2. následně nastartovat motor a provést plynulý rozjetí vozidla (v průběhu zkoušky provést rozjezd do kopce a z kopce), couvat se zatáčecím vlevo i vpravo, zabrzdit vozidlo na přesnost zastavení, zaparkovat vozidlo a opustit parkovací prostor, zajet k obrubníku a vyjet od něho, objet stojící vozidla a překážky, u skupiny B a podskupiny B1 navíc otočit vozidlo přední částí do protisměru za použití chodu vpřed a zpětného chodu,
- b) u řidičského oprávnění skupin AM a A a podskupiny A1 přizpůsobit si ochrannou přilbu, rukavice, boty a oblečení, spustit motocykl ze stojánku a vést jej bez spuštěného motoru,
 - c) u řidičského oprávnění skupin B, B+E, C, C+E, D, D+E a T a podskupin C1, C1+E, D1 a D1+E
 1. provést kontrolu karoserie, dveří pro řidiče a cestující, výbavy pro první pomoc a ostatního bezpečnostního vybavení,
 2. prokázat znalosti bezpečnosti práce při nakládání nákladu na vozidlo a jeho vykládání z vozidla, bezpečného zaparkování a zajištění vozidla pro nakládku a vykládku,
 - d) u řidičského oprávnění skupin B+E, C+E, D+E a T a podskupin C1+E a D1+E připojit přívěs nebo návěs, aby se vytvořila jízdní souprava, přičemž tento úkon musí začínat s tažným vozidlem zaparkovaným vedle přívěsu nebo návěsu, tj. nikoliv v jedné řadě, a provést kontrolu spojovacího zařízení, brzd a elektrických spojení, a tento přívěs nebo návěs odpojit,
 - e) u řidičského oprávnění skupin C, C+E, D, D+E a T a podskupin C1, C1+E, D1 a D1+E prokázat znalosti použití záznamových zařízení, principů brzdových systémů a omezovačů rychlosti a prověřit odlehčovací brzdu a řídicí systémy,
 - f) u řidičského oprávnění skupin D a D+E a podskupin D1 a D1+E
 1. provést kontrolu nouzových východů, hasicích přístrojů a ostatního bezpečnostního vybavení,
 2. prokázat znalost pravidel týkajících se zastavení a stání s ohledem na bezpečné nastupování cestujících do autobusu a vystupování z něj.
- (2) Ve druhé části zkoušky z praktické jízdy žadatel o řidičské oprávnění prokazuje následující znalosti a dovednosti:
- a) u všech skupin a podskupin řidičského oprávnění
 1. schopnost ovládání motorového vozidla v podmínkách provozu na pozemních komunikacích, zejména zachování správného směru jízdy, zrychlení vozidla až na vhodnou rychlost a udržování této rychlosti i během řazení jednotlivých rychlostních stupňů, vjetí do křižovatky a její bezpečné projetí, přizpůsobení rychlosti vozidla při odbočování vlevo a vpravo, a pokud možno v omezeném prostoru, přizpůsobení rychlosti vozidla podmínkám provozu na pozemních komunikacích, zařazení se do jiného jízdního pruhu, míjení jedoucího vozidla, zejména v zúžených prostorech, udržování správné vzdálenosti mezi vozidly v jednotlivých jízdních pruzích, předjíždění v různých situacích, odbočení na křižovatce vlevo i vpravo, odbočení mimo pozemní komunikaci,
 2. znalost jízdy na kruhovém objezdu, přejíždění železničního úrovněového přejezdu, jízdy podél zastávek tramvají, autobusů a trolejbusů, přejíždění přechodů pro chodce, jízdy s kopce a do kopce při velkém podélném sklonu, vjezd na dálnici nebo výjezd z dálnice nebo silnice pro motorová vozidla, zařazení do pruhu s rychleji jedoucími vozidly, přejezd do pruhu s pomaleji jedoucími vozidly, pokud jsou takové dopravní situace v místě konání zkoušky dostupné,
 - b) u řidičského oprávnění skupin AM a A a podskupiny A1
 1. zaparkovat motocykl a postavit jej na stojánek,
 2. projet zatáčku tvaru U, při pomalé rychlosti provést slalom, při zařazeném druhém nebo třetím rychlostním stupni a rychlosti minimálně 30 km.h⁻¹ provést jízdní úkon prokazující schopnost bezpečného ovládání motocyklu,
 3. při počáteční rychlosti minimálně 50 km.h⁻¹, u skupiny AM přiměřeně snížené s ohledem na nejvyšší povolenou rychlost vozidla, provést jízdní úkon spočívající ve vyhýbání se překážce a dva jízdní úkony brzdění,
 4. prokázat ovládání motocyklu při různých rychlostech a různých provozních situacích, přičemž je třeba prokázat schopnost současně ovládat spojku a brzdu, udržovat rovnováhu a směr pohledu, polohu chodidel na stupačkách a prokázat ovládání techniky řízení a řazení a přední a zadní brzdy,
 - c) u řidičského oprávnění skupin C, C+E, D, D+E a T a podskupin C1, C1+E, D1 a D1+E znalost vlastností vozidla, které mohou zabránit řidiči ve výhledu, vlivu větru na jízdu vozidla, opatření nutných pro předjíždění při stírkajícím blátě, uží-

vání různých brzdových systémů, používání zpomalovací brzdy a přizpůsobení stopy délce vozidla a jeho přesahu při odbočování.

(3) Po celou dobu druhé části zkoušky z praktické jízdy podle odstavce 2 musí žadatel o řidičské oprávnění prokazovat ohleduplné, ukázněné, předvídaté a přizpůsobivé řidičské chování.

(4) Hodnocení zkoušky z praktické jízdy zahrnuje hodnocení přizpůsobivého a rozhodného způsobu jízdy, dodržování povinností řidiče v provozu na pozemních komunikacích, přizpůsobení jízdy aktuálním povětrnostním a jiným podmínkám provozu na pozemních komunikacích, respektování ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích

a správné a včasné reakce na jejich chování, se zvýšenou opatrností vůči dětem, chodcům, cyklistům a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace, schopnosti předvídání situací v provozu na pozemních komunikacích, schopnosti ovládat vozidlo a řádně používat jeho součásti a výbavu, provedení nezbytných opatření při opouštění vozidla.“.

4. V § 21 odst. 2 se věta druhá zrušuje.

Čl. II

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 2006.

Ministr:

Ing. Šimonovský v. r.

299

VYHLÁŠKA

ze dne 13. června 2006,

kterou se mění vyhláška č. 642/2004 Sb., kterou se provádí zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech, a vyhláška č. 296/2004 Sb., kterou se provádí zákon o evidenci obyvatel a kterou se mění vyhláška č. 177/2000 Sb., kterou se provádí zákon o evidenci obyvatel, zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo vnitra stanoví podle § 26 písm. a), c) a d) zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění zákona č. 559/2004 Sb., a podle § 25 písm. a) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel):

zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech, se mění takto:

ČÁST PRVNÍ

Změna vyhlášky č. 642/2004 Sb., kterou se provádí zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech

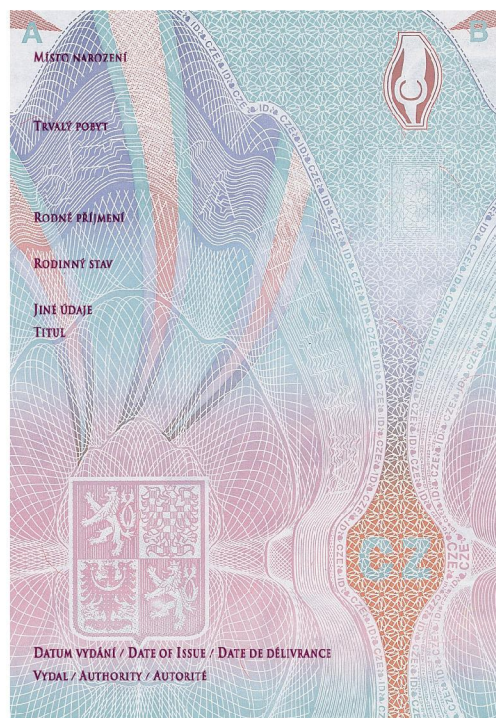
1. V § 1 odst. 3 se za slova „zákona o občanských průkazech“ vkládají slova „a dále údaje o místu narození, adrese místa trvalého pobytu, rodném příjmení a rodinném nebo osobním stavu [§ 3 odst. 2 písm. a) zákona o občanských průkazech]“.

Čl. I

Vyhláška č. 642/2004 Sb., kterou se provádí

2. Příloha č. 1 zní:

„Příloha č. 1 k vyhlášce č. 642/2004 Sb.

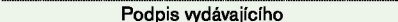

V případě, že občan učinil prohlášení o vstupu do partnerství, nebo jeho partnerství zaniklo smrtí jednoho z partnerů, prohlášením jednoho z partnerů za mrtvého, nebo zrušením rozhodnutím soudu, je vzor zadní strany občanského průkazu se strojově čitelnými údaji následující:

3. Příloha č. 4 zní:

„Příloha č. 4 k vyhlášce č. 642/2004 Sb.

Potvrzení o změně údajů zapisovaných do občanského průkazu	
Číslo: *00000 / DA	
Dosavadní údaje o držiteli občanského průkazu	
Příjmení	
Jméno (jména)	
Rodné číslo	
Číslo OP	Série OP
Potvrzení o změně údajů zapisovaných do občanského průkazu	
Datum vydání	
Vydal	
Jméno (jména) a příjmení vydávajícího	
	
	

Vyznačení změny	
Příjmení	Nové příjmení
	Datum účinnosti změny
	Důvod změny
Jméno (jména)	Nové jméno
	popřípadě jména
	Datum účinnosti změny
Rodné číslo	Nové rodné číslo
	Datum účinnosti změny
Rodinný stav	Nový rodinný stav (správný údaj označte křížkem)
	☐ VDANÁ ☐ ŽENATÝ ☐ ROZVEDENÁ ☐ ROZVEDENÝ ☐ VDOVA ☐ VDOVEC ☐ SVOBODNÁ ☐ SVOBODNÝ
Partnerství	Datum účinnosti změny
	(správný údaj označte křížkem)
	☐ VZNIK PARTNERSTVÍ ☐ ZÁNIK PARTNERSTVÍ ☐ NEPLATNÉ PARTNERSTVÍ
Datum účinnosti změny	

POUČENÍ: Toto potvrzení je nepřenosné a jeho zneužití, pozměnění, poškození nebo padělání se trestá.
Občan je povinen chránit jej před poškozením, ztrátou, odcizením.

4. Příloha č. 5 zní:

„Příloha č. 5 k vyhlášce č. 642/2004 Sb.

[illegible]

Podpis držitele (vypište modrou nebo černou
propisovací tužkou do rámečku pod tímto textem)

Přiložte fotografii
o rozměru 35 x 45 mm.
Na její zadní stranu
napište rodné číslo.

Zvláštní záznamy**Omezení způsobilosti k právním úkonům*) ANO / NE**Rozhodnutí soudu
- č.j.

od

Vydal

Zbavení způsobilosti k právním úkonůmRozhodnutí soudu
- č.j.

od

Vydal

Opatrovník (Je-li opatrovníkem orgán místní správy, popřípadě jeho zařízení, uveďte název)Příjmení
(fyzické osoby)Jméno (jména)
(fyzické osoby)

Rodné číslo

Adresa místa trvalého pobytu (Je-li opatrovníkem orgán místní správy, popřípadě jeho zařízení, uveďte sídlo)

Obec

Část obce

Okres

Ulice

č.p.
(ev.)

PSČ

č.or.

Zákaz pobytu vRozhodnutí soudu
- č.j.

od

do

Vydal

Občanský průkaz převzmu u úřadu - název a sídlo

PROHLAŠUJI A SVÝM PODPISEM STVRZUJI, ŽE VŠECHNY MNOU UVEDENÉ ÚDAJE V TÉTO ŽÁDOSTI JSOU PRAVDIVÉ A ÚPLNÉ.

Datum podání žádosti

Podpis občana

Doklady předložené k vydání OPObčanský průkaz
(Potvrzení o OP)

Číslo

Vydal

Datum vydání

Rodný list (vydal)

Úmrtní list (vydal)

Oddací list*) / Doklad o partnerství*) (vydal)

Rozhodnutí soudu o rozvodu*) / o zrušení partnerství *) č.j. (vydal)

Rozhodnutí soudu o neplatnosti manželství*) / partnerství*) č.j. (vydal)

Doklad o státním občanství (vydal)

Jiné

Údaje z předložených dokladů ověřeny

Podpis

Razítko

Úřední záznamyDatum přijetí žádosti
příslušným úřadem

Datum převzetí OP

Podpis občana

5. Příloha č. 6 zní:

„Příloha č. 6 k vyhlášce č. 642/2004 Sb.

ŽÁDOST O VYDÁNÍ OBČANSKÉHO PRŮKAZU BEZ STROJOVÉ ČITELNÝCH ÚDAJŮ ŽÁDOST NEPŘEHÝBEJTE!

Číslo OP

Datum vydání

Datum platnosti

Vydal

V žádosti vyplňte čitelně hůlkovým písmem bíle vyznačené rubriky, *) nehodící se škrtněte.

Příjmení

Jméno (jména)

Rodné číslo

Rodné příjmení

Datum narození

Pohlaví

muž /žena

Státní občanství

Místo a okres
(stát) narození

Rodinný stav*) / Partnerství*)

**Adresa místa
trvalého pobytu**

Obec

Část obce

č.p.
(ev.)

Okres

PSČ

Ulice

č.or.

**Žádám o zapsání
nepovinných údajů**

Titul (vědecká hodnost, označení)

Manžel(ka)* / Partner(ka)*

Příjmení a jméno (jména)

Rodné číslo

Děti

Příjmení a jméno (jména)

Rodné číslo

Rodný list (vydal)

Přiložte fotografii
o rozměru 35 x 45 mm.
Na její zadní stranu
napište rodné číslo.

**Podpis držitele (vypište modrou nebo černou
propisovací tužkou do rámečku pod tímto textem)**

Zvláštní záznamy**Omezení způsobilosti k právním úkonům*) ANO / NE**Rozhodnutí soudu
- č.j.

od

Vydal

Zbavení způsobilosti k právním úkonůmRozhodnutí soudu
- č.j.

od

Vydal

Opatrovník (Je-li opatrovníkem orgán místní správy, popřípadě jeho zařízení, uveďte název)Příjmení
(fyzické osoby)Jméno (jména)
(fyzické osoby)

Rodné číslo

Adresa místa trvalého pobytu (Je-li opatrovníkem orgán místní správy, popřípadě jeho zařízení, uveďte sídlo)

Obec

Část obce

Okres

Ulice

č.p.
(ev.)

PSČ

č.or.

Zákaz pobytu vRozhodnutí soudu
- č.j.

od

do

Vydal

Občanský průkaz převzmu u úřadu - název a sídlo

PROHLÁŠUJI A SVÝM PODPÍSEM STVRZUJI, ŽE VŠECHNY MNOU UVEDENÉ ÚDAJE V TÉTO ŽÁDOSTI JSOU PRAVDIVÉ A ÚPLNÉ.

Datum podání žádosti

Podpis občana

Doklady předložené k vydání OPObčanský průkaz
(Potvrzení o OP)

Číslo

Vydal

Datum vydání

Rodný list (vydal)

Úmrtní list (vydal)

Oddací list*) / Doklad o partnerství*) (vydal)

Rozhodnutí soudu o rozvodu*) / o zrušení partnerství *) č.j. (vydal)

Rozhodnutí soudu o neplatnosti manželství*) / partnerství*) č.j. (vydal)

Doklad o státním občanství (vydal)

Jiné

Údaje z předložených dokladů ověřeny

Podpis

Razítko

Úřední záznamyDatum přijetí žádosti
příslušným úřadem

Datum převzetí OP

Podpis občana

Čl. II

Přechodné ustanovení

Tiskopisy žádosti o vydání občanského průkazu se strojově čitelnými údaji, žádosti o vydání občanského průkazu bez strojově čitelných údajů a potvrzení o změně údajů zapisovaných do občanského průkazu vydané podle vzorů těchto tiskopisů stanovených vyhláškou č. 642/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti této vyhlášky, mohou být používány nejdéle do 31. prosince 2008.

ČÁST DRUHÁ

Změna vyhlášky č. 296/2004 Sb., kterou se provádí zákon o evidenci obyvatel a kterou se mění vyhláška č. 177/2000 Sb., kterou se provádí zákon o evidenci obyvatel, zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech, ve znění pozdějších předpisů

Čl. III

Ve vyhlášce č. 296/2004 Sb., kterou se provádí zákon o evidenci obyvatel a kterou se mění vyhláška č. 177/2000 Sb., kterou se provádí zákon o evidenci obyvatel, zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění vyhlášky č. 661/2004 Sb., příloha č. 3 zní:

„Příloha č. 3 k vyhlášce č. 296/2004 Sb.

ŽÁDOST O POSKYTNUTÍ ÚDAJŮ Z INFORMAČNÍHO SYSTÉMU NA ZÁKLADĚ ZÁKONA O EVIDENCI OBYVATEL	
V žádosti vyplňte čitelně hůlkovým písmem bíle vyznačené rubriky.	
Příjmení:	
Jméno (jména):	
Rodné číslo:	
Číslo občanského průkazu, cestovního dokladu, průkazu o povolení k pobytu pro cizince nebo průkazu povolení k pobytu azylanta:	
Adresa místa trvalého pobytu:	
V	Dne:
Potpis žadatele:	Potvrzení o uhrazení správního poplatku
☐ Žádám o výdej všech údajů vedených v informačním systému k mé osobě. ☐ Žádám o výdej všech historických údajů vedených v informačním systému k mé osobě. NEBO ☐ Žádám o údaj (údaje). ☐ jméno (jména), příjmení, rodné příjmení ☐ datum narození ☐ pohlaví ☐ místo a okres (stát) narození ☐ rodné číslo ☐ státní občanství (státní příslušnost) ☐ adresa místa trvalého pobytu ☐ počátek pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o pobytu ☐ zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům ☐ zákaz pobytu (místo zákazu pobytu a doba jeho trvání) ☐ rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce ☐ rodinný stav, datum a místo uzavření manželství nebo partnerství ☐ rodné číslo manžela(ky) nebo partnera(ky) ☐ rodné číslo dítěte ☐ osvojení (údaj se poskytuje obyvateli staršímu 18 let) ☐ záznam o výdeji údajů	

Čl. IV

Přechodné ustanovení

Tiskopis žádosti o poskytnutí údajů z informačního systému vydaný podle vzoru tohoto tiskopisu stanoveného vyhláškou č. 296/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti této vyhlášky, může být používán nejdéle do 31. prosince 2010.

ČÁST TŘETÍ

Čl. V

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 2006.

Ministr:

Mgr. Bublan v. r.

300

VYHLÁŠKA

ze dne 13. června 2006,

kteřou se provádí zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, a kteřou se mění vyhláška č. 207/2001 Sb., kteřou se provádí zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo vnitra stanoví podle § 40 zákona č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, (dále jen „zákon“) a podle § 96 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 165/2004 Sb.:

ČÁST PRVNÍ

§ 1

Příslušné matriční úřady

Příslušné matriční úřady, před nimiž se činí prohlášení, jsou uvedeny v příloze č. 1 této vyhlášky.

Způsob vedení knihy registrovaného partnerství

§ 2

(1) Knihu registrovaného partnerství tvoří tiskopisy (§ 22) svázané do svazků. Každý svazek knihy registrovaného partnerství obsahuje úvodní list, list podpisových vzorů a listy, na které se zapisuje uzavření partnerství (dále jen „list“). Jednotlivé listy jsou předem očíslovány.

(2) Svazek knihy registrovaného partnerství obsahuje maximálně 100 listů. Listem se rozumí dvě protilehlé strany.

(3) Každý svazek knihy registrovaného partnerství má na přední straně vazby vyznačen název knihy, označení příslušného matričního úřadu, pořadové číslo svazku a uvedení počátečního a konečného data zápisů.

(4) Úvodní list každého svazku knihy registrovaného partnerství vyplní matrikář¹⁾. Údaje uvedené na tomto listu ověří zaměstnanec kraje pověřený činností na úseku matrik.

(5) Na konci každého svazku knihy registrovaného partnerství se vede rejstřík. Každé učiněné prohlášení se vyznačí v rejstříku s odkazem na číslo listu. Pokud má kniha registrovaného partnerství více svazků pro zápisy učiněné v jednom kalendářním roce,

může být veden společný rejstřík v prvním svazku této knihy; v tomto případě se v rejstříku vyznačí i číslo svazku knihy registrovaného partnerství, v němž je zápis proveden.

(6) V rejstříku se zapisují příjmení a jména do dvou sloupců, do levého mužů, do pravého žen. Příjmení se uvádějí vždy před jménem. Učiněná prohlášení se zapisí do rejstříku podle příjmení obou partnerů.

(7) Dojde-li ke změně jména nebo příjmení osoby zapsané v knize registrovaného partnerství, vyznačí se tato změna v rejstříku novým zápisem.

§ 3

(1) Zápis do knihy registrovaného partnerství provádí matrikář čitelným vyplněním jednotlivých oddílů příslušného listu. Zápis se označí pořadovým číslem při jeho provádění.

(2) V oddíle „Záznamy a opravy před podpisem“ se vždy uvede pravomocné rozhodnutí o povolení přijetí prohlášení jiným příslušným matričním úřadem (§ 2 odst. 4 zákona) a pravomocné rozhodnutí o prominutí předložení dokladů potřebných k prohlášení (§ 25 odst. 5 zákona).

(3) Zápisy do knihy registrovaného partnerství provádí matrikář vlastnoručně dokumentním inkoustem v úřední místnosti příslušného matričního úřadu nejpozději do 30 dnů od přijetí prohlášení nebo veřejné listiny.

(4) Oddíl listu, který nelze vyplnit pro neexistenci údajů v době provádění zápisu, se proškrtne vodorovnou čarou. Nevyplněná část oddílu „Záznamy a opravy před podpisem“ se proškrtne čarou napříč. Nelze proškrtnout oddíl „Dodatečné záznamy a opravy“.

(5) Místo údajů, které se do uzavření zápisu nepodařilo zjistit, uvede matrikář v příslušných oddílech listu slovo „nezjištěno“.

(6) Zůstal-li některý údaj nezjištěn i po uzavření

¹⁾ § 9 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 578/2002 Sb., zákona č. 165/2004 Sb. a zákona č. 21/2006 Sb.

zápisu a po následném dalším šetření, učiní se o tom záznam v oddíle listu „Dodatečné záznamy a opravy“.

§ 4

(1) Do knihy registrovaného partnerství se zapisují prohlášení učiněná v témže kalendářním roce podle jejich časové posloupnosti. Za posledním zápisem kalendářního roku se vynechají tři listy a v zápisech prohlášení nastalých v následujících letech se pokračuje, dokud není popsán celý svazek knihy registrovaného partnerství. Zápisy se v každém ročníku číslují samostatně s tím, že se v záhlaví listu, na němž je uveden první zápis v roce, uvede označení roku, a to i v případě, že v kalendářním roce nebude proveden žádný zápis.

(2) Bude-li svazek knihy registrovaného partnerství popsán před skončením kalendářního roku, použije se další svazek, přičemž se v číslování zápisů pokračuje.

(3) Jednotlivé svazky knihy registrovaného partnerství následující za sebou a zápisy v nich se číslují pořadovými arabskými čísly.

§ 5

Vynechání listu

Vynechá-li se omylem jeden nebo více listů knihy registrovaného partnerství, přeškrtně matrikář prázdný list čarou napříč a tento list označí doložkou „omylem vynecháno“. K doložce připojí svůj podpis a datum.

§ 6

Zrušení zápisu

Chybný neuzavřený zápis nebo chybně zapsaný uzavřený zápis se zruší tím způsobem, že se přeškrtně čarou napříč a v oddíle „Dodatečné záznamy a opravy“ se poznamená, že zápis se považuje za zrušený s uvedením důvodu. Pořadové číslo zrušeného zápisu je nutno považovat za neučiněné, pokud za zrušeným zápisem není proveden další zápis.

§ 7

Datum v zápisech

Den, měsíc a rok v zápisu, dodatečném záznamu a opravě zápisu, a den, měsíc a rok jejich provedení se uvádějí arabskými číslicemi podle gregoriánského kalendáře tak, že se pro kalendářní den použije označení 01 až 31, pro kalendářní měsíc 01 až 12 a pro kalendářní rok pořadové číslo. Uvedená označení se oddělí tečkami.

§ 8

Místo prohlášení

Místo prohlášení se v zápise uvede

a) názvem obce, a je-li členěna na části, i její části,

popřípadě i názvem katastrálního území, a číslem popisným nebo evidenčním; shoduje-li se název obce s názvem části obce, název části obce se neuvádí,

b) v hlavním městě Praze a v územně členěných statutárních městech názvem města a názvem městské části nebo městského obvodu, názvem katastrálního území, číslem popisným nebo evidenčním.

§ 9

Místo narození, státní občanství, pohlaví, příjmení a trvalý pobyt

(1) Místo narození se uvede v zápise

a) názvem obce nebo vojenského újezdu a okresu, jde-li o narození v České republice, nebo
b) názvem obce a názvem státu, jde-li o místo narození v cizině.

(2) Státní občanství se v zápise uvede názvem státu. Jde-li o osobu, která není státním občanem žádného státu, údaj o státním občanství se přeškrtně a do oddílu „Záznamy a opravy před podpisem“ se uvede, že zapsaná osoba je osobou bez státního občanství.

(3) Pohlaví se v zápise uvede zkratkou M pro pohlaví mužské a F pro pohlaví ženské.

(4) V zápise se k příjmení zapisovaných osob vyplní údaj o rodném příjmení pouze tehdy, jde-li o osobu, která dříve uzavřela manželství a u které v důsledku toho došlo ke změně příjmení.

(5) Místo trvalého pobytu se uvede způsobem uvedeným v § 8 doplněným o název ulice, číslo orientační, je-li přiděleno, a název okresu. Pokud osoba nemá trvalý pobyt v České republice, uvede se místo jejího pobytu v cizině způsobem uvedeným v odstavci 1 písm. b).

§ 10

Zkratky

Zkratek lze v zápisech užívat jen tehdy, jestliže jsou běžné a není-li to na závadu úplnosti a jasnosti provedeného zápisu. Nelze však zkracovat jméno, popřípadě jména, příjmení, označení rodinného stavu a názvy obcí, částí obcí, městských částí a městských obvodů.

§ 11

Oprava zápisu

(1) Chybné nebo nesprávné údaje zjištěné v zápise matrikář podtečkuje nebo podčárkuje a správné údaje uvede

a) před jeho uzavřením v oddíle „Záznamy a opravy před podpisem“, nebo

b) po jeho uzavření v oddíle „Dodatečné záznamy a opravy“.

(2) Chybně zapsané pořadové číslo zápisu se opraví přeškrtnutím chybného čísla, nad které se uvede správné číslo.

§ 12

Podpis zápisu, dodatečného záznamu a opravy zápisu

(1) Matrikář podepíše každý zápis, dodatečný záznam a opravu zápisu.

(2) Podpis matrikáře musí odpovídat podpisovému vzoru uvedenému v listu podpisových vzorů.

§ 13

Dodatečný záznam

(1) Dodatečný záznam se provede v oddíle „Dodatečné záznamy a opravy“ u zápisu, ke kterému náleží.

(2) Je-li oddíl „Dodatečné záznamy a opravy“ zcela zaplněn, lze pro další záznamy vlepit ke středu knihy registrovaného partnerství u příslušného zápisu nepřesahující list papíru. Tento list papíru se opatří na dvou místech, kde byl přilepen, otiskem úředního razítka příslušného matričního úřadu tak, aby část otisku razítka byla otištěna do knihy registrovaného partnerství. Na vlepeném listu se uvede: „Dodatek k zápisu prohlášení č. knihy registrovaného partnerství sv. (označení příslušného matričního úřadu)“.

Vedení sbírky listin a vydávání potvrzení o údajích uváděných ve sbírce listin

§ 14

(1) Listiny, které tvoří sbírku listin, označí matrikář číslem zápisu, listu, svazku a ročníku knihy registrovaného partnerství.

(2) Na listiny určené k založení do sbírky listin uložené u příslušného krajského úřadu vyznačí matrikář též údaj o tom, kdy byly dodatečný záznam a oprava zápisu provedeny. Současně matrikář připojí datum, podpis a otisk úředního razítka.

(3) Příslušný matriční úřad předá krajskému úřadu sbírku listin za kalendářní rok s vyznačením názvu příslušného matričního úřadu. Dále uvede název knihy, ročník, svazek a čísla zápisů v ní obsažených.

(4) Příslušný matriční úřad předá krajskému úřadu jedenkrát měsíčně k založení do sbírky listin, uložené u krajského úřadu, listiny, na jejichž podkladě provedl dodatečný záznam či opravu zápisu v knize registrovaného partnerství.

§ 15

Potvrzení o údajích uváděných ve sbírce listin obsahuje

- označení příslušného matričního úřadu nebo krajského úřadu, který potvrzení vydal, a číslo jednací,
- údaj o tom, komu bylo potvrzení vydáno,
- důvod vydání potvrzení,
- datum a místo prohlášení,
- jméno, popřípadě jména, a příjmení osoby, jíž se prohlášení týká,
- potvrzovanou skutečnost uvedenou ve sbírce listin,
- místo a datum vyhotovení potvrzení,
- jméno, popřípadě jména, a příjmení matrikáře nebo zaměstnance kraje pověřeného činností na úseku matrik, jeho podpis a otisk úředního razítka kraje.

§ 16

Potvrzení o údajích uváděných ve sbírce listin příslušný matriční úřad nebo krajský úřad

- předá žadateli osobně, nebo
- doručí žadateli.

Postup při vydávání dokladu o partnerství

§ 17

(1) Doklad o partnerství je výpisem z knihy registrovaného partnerství a vydává se pouze z uzavřeného zápisu na předepsaném tiskopise. Údaje se vyplňují strojopisně nebo pomocí výpočetní techniky. Kopie prvního vydaného dokladu o partnerství, kopie dokladu o partnerství vydaného po provedení dodatečného záznamu, nebo opravy zápisu v knize registrovaného partnerství, nebo kopie každého dalšího dokladu o partnerství se založí do spisu.

(2) Údaje o skutečnostech zapsaných v knize registrovaného partnerství se v dokladu o partnerství uvádějí podle stavu ke dni vydání výpisu.

(3) Názvy obcí, částí obcí, městských částí a městských obvodů a okresů nebo států se v dokladu o partnerství uvádějí současným názvem. Na žádost se původní název uvede do poznámky dokladu o partnerství.

§ 18

Doklad o partnerství příslušný matriční úřad

- předá žadateli osobně, nebo
- doručí žadateli.

§ 19

Postup při zasílání dokladů do ciziny

Doklad o partnerství nebo potvrzení o údajích uváděných ve sbírce listin do ciziny zasílá příslušný matriční úřad nebo krajský úřad

- a) žadateli, byl-li uhrazen správní poplatek za jeho vydání nebo je-li jeho vydání od úhrady správního poplatku osvobozeno,
- b) zastupitelskému úřadu České republiky k předání žadateli, pokud poplatek za vydání dokladu nebyl uhrazen a jeho vydání není od správního poplatku osvobozeno.

§ 20

Uvádění příjmení žen v knize registrovaného partnerství a na dokladu o partnerství

(1) Předloží-li žena, již se prohlášení o vstupu do partnerství týká, příslušnému matričnímu úřadu žádost o provedení zápisu příjmení v mužském tvaru do knihy registrovaného partnerství (§ 28 odst. 2 zákona), zapíše matrikář příslušného matričního úřadu do knihy registrovaného partnerství na prvním místě příjmení v souladu s pravidly českého pravopisu a na druhém místě za lomítko příjmení v mužském tvaru. Do oddílu „Záznamy a opravy před podpisem“ se uvede, jaké příjmení si žadatelka zvolila.

(2) V případech, kdy již byl zápis prohlášení proveden, učiní se záznam o užívání příjmení do oddílu „Dodatečné záznamy a opravy“ a vystaví se nový doklad o partnerství.

§ 21

Postup při předávání knihy registrovaného partnerství a sbírek listin k archivaci

(1) Před předáním knih registrovaného partnerství příslušnému státnímu oblastnímu archivu provede příslušný matriční úřad ověření, zda je u krajského úřadu vedena příslušná sbírka listin.

(2) Před předáním sbírky listin příslušnému státnímu oblastnímu archivu provede krajský úřad ověření, že je u příslušného matričního úřadu vedena příslušná kniha registrovaného partnerství.

§ 22

Vzory tiskopisů

V příloze č. 2 jsou uvedeny vzory těchto tiskopisů:

1. úvodní list knihy registrovaného partnerství,
2. list podpisových vzorů,
3. list knihy registrovaného partnerství,
4. abecední jmenný rejstřík,
5. dotazník k registrovanému partnerství,
6. protokol o prohlášení o vstupu do registrovaného partnerství,
7. doklad o registrovaném partnerství.

ČÁST DRUHÁ

Změna vyhlášky č. 207/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

§ 23

Vyhláška č. 207/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění vyhlášky č. 230/2001 Sb., vyhlášky č. 499/2001 Sb., vyhlášky č. 566/2002 Sb., vyhlášky č. 660/2004 Sb. a vyhlášky č. 539/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se za bod 11 vkládá nový bod 12, který zní:

„12. Úmrtní list, s uvedením údajů žijícího partnera, nastalo-li úmrtí za trvání partnerství“.

Dosavadní body 12 až 15 se označují jako body 13 až 16.

2. V příloze č. 2 se ve vzoru 7 slova „Žijící manžel“ nahrazují slovy „Žijící manžel/partner“.

3. V příloze č. 2 se za vzor 11 vkládá nový vzor 12, který zní:

„VZOR 12

Úmrtí list, s uvedením údajů žijícího partnera, nastalo-li úmrtí za trvání partnerství

ČESKÁ REPUBLIKA	
ÚMRTNÍ LIST	
z knize umrtí maticního úřadu	
okres	
ve svazku	list polce
Místo umrtí	
Děti, měsíc a rok umrtí	
Jméno(a) a příjmení popř. rodné příjmení	
Děti, měsíc, rok a místo narození okres/stát	
Osobní stav	
Rodné číslo	
Pohlaví	
Místo trvalého pobytu okres/stát	
Partner(ka) jméno(a) a příjmení popř. rodné příjmení rodné číslo	
Poznámka	
Vy.....	
dne	Jméno, příjmení a podpis matičníka

Dosavadní vzory 12 až 15 se označují jako vzory 13 až 16.

§ 24

Matriční tiskopis „List matriční knihy úmrtí“ v podobě podle dosavadních právních předpisů může být používán nejdéle do dne 31. prosince 2007, za předpokladu, že v něm bude vyznačena změna uvedená v § 23 bodu 2.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

§ 25

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 2006.

Ministr:

Mgr. Bublan v. r.

Příslušné matriční úřady, před kterými lze učinit prohlášení

1. Hlavní město Praha – Úřad městské části Praha 1
2. Středočeský kraj – Magistrát města Kladno
3. Jihočeský kraj – Magistrát města České Budějovice
4. Plzeňský kraj – Úřad městského obvodu Plzeň 3
5. Karlovarský kraj – Magistrát města Karlovy Vary
6. Ústecký kraj – Úřad městského obvodu Ústí nad Labem-město
7. Liberecký kraj – Magistrát města Liberec
8. Královéhradecký kraj – Magistrát města Hradec Králové
9. Pardubický kraj – Magistrát města Pardubice
10. Vysočina – Magistrát města Jihlava
11. Jihomoravský kraj – Úřad městské části Brno-střed
12. Olomoucký kraj – Magistrát města Olomouc
13. Moravskoslezský kraj – Úřad městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz
14. Zlínský kraj – Magistrát města Zlín

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 300/2006 Sb.

Vzory tiskopisů k prohlášení

1. Úvodní list knihy registrovaného partnerství
2. List podpisových vzorů
3. List knihy registrovaného partnerství
4. Abecední jmenný rejstřík
5. Dotazník k registrovanému partnerství
6. Protokol o prohlášení o vstupu do registrovaného partnerství
7. Doklad o registrovaném partnerství

VZOR 1

KNIHA REGISTROVANÉHO PARTNERSTVÍ

(název matričního úřadu)

Počet listů:

Kniha je vedena pro:

Uvedené údaje ověřil – jméno a příjmení:

Úřední razítko:

Datum ověření:

Podpis:

VZOR 2

[illegible]

VZOR 3

Pořadové číslo:

Místo prohlášení o vstupu do registrovaného partnerství	
Den, měsíc a rok prohlášení o vstupu do registrovaného partnerství	
PARTNER/KA	jméno(a) a příjmení, popř. rodné příjmení
	den, měsíc, a rok narození
	místo narození, okres/stát
	rodné číslo osobní stav
	státní občanství
RODIČE	otec – jméno(a) a příjmení, popř. rodné příjmení
	den, měsíc, rok a místo narození, okres/stát
	matka – jméno(a) a příjmení, popř. rodné příjmení
	den, měsíc, rok a místo narození, okres/stát
PARTNER/KA	jméno(a) a příjmení, popř. rodné příjmení
	den, měsíc, a rok narození
	místo narození, okres/stát
	rodné číslo osobní stav
	státní občanství
RODIČE	otec – jméno(a) a příjmení, popř. rodné příjmení
	den, měsíc, rok a místo narození, okres/stát
	matka – jméno(a) a příjmení, popř. rodné příjmení
	den, měsíc, rok a místo narození, okres/stát

Záznamy a opravy před podpisem

Zapsáno na základě protokolu o vstupu do registrovaného partnerství vyhotoveného (dne, kým)

Datum provedení zápisu

Podpis matrikáře

Dodatečné záznamy a opravy

VZOR 4

[illegible]

VZOR 5

DOTAZNÍK K REGISTROVANÉMU PARTNERSTVÍ

Příslušný matriční úřad

	OSOBY, KTERÉ CHTĚJÍ VSTOUPIT DO REGISTROVANÉHO PARTNERSTVÍ	
Jméno, popř. jména a příjmení		
Rodné příjmení		
Datum, místo a okres (stát) narození		
Rodné číslo		
Osobní stav		
Státní občanství		
Bydliště (trvalý pobyt)		
<u>Otec:</u> Jméno(a), příjmení, popř. rodné příjmení Datum narození Místo, okres (stát) narození		
<u>Matka:</u> Jméno(a), příjmení, popř. rodné příjmení Datum narození Místo, okres (stát) narození		

V

dne

.....
podpis osoby, která chce vstoupit
do registrovaného partnerství.....
podpis osoby, která chce vstoupit
do registrovaného partnerství

PŘEDLOŽENÉ DOKLADY (VYPLNÍ MATRIKÁŘ)

<u>Předloženy byly tyto doklady:</u>		
1. Občanský průkaz*) č.		
vystavený dne	v	
2. Rodný list vydaný v		
dne	roč.	č.

*) případně povolení k trvalému pobytu nebo cizozemský cestovní doklad

.....
 razítko a podpis matrikáře

VZOR 6

PROTOKOL O VSTUPU DO REGISTROVANÉHO PARTNERSTVÍ**Dne****Před**
(název příslušného matričního úřadu a místo vstupu do registrovaného partnerství)**Osoba, která vstupuje do registrovaného partnerství:**

Jméno(a) a příjmení,
popř. rodné příjmení
..... totožnost
..... prokázána
datum a místo,
okres (stát) narození
.....
..... rodné číslo
osobní státní
stav občanství

rodiče:

otec – jméno(a) a příjmení, popř. rodné příjmení
..... datum narození
místo, okres (stát)
narození
matka – jméno(a) a příjmení, popř. rodné příjmení
..... datum narození
místo, okres (stát)
narození

Osoba, která vstupuje do registrovaného partnerství:

Jméno(a) a příjmení,
popř. rodné příjmení
..... totožnost
..... prokázána
datum a místo,
okres (stát) narození
.....
..... rodné číslo
osobní státní
stav občanství

rodiče:

otec – jméno(a) a příjmení, popř. rodné příjmení
..... datum narození
místo, okres (stát)
narození
matka – jméno(a) a příjmení, popř. rodné příjmení
..... datum narození
místo, okres (stát)
narození

Před matrikářem:
(jméno, popř. jména a příjmení matrikáře přijímajícího prohlášen)

partneři souhlasně prohlásili, že spolu vstupují do partnerství a že jim nejsou známy okolnosti vylučující vstup do partnerství. Tím byly splněny podmínky, které vyžaduje český právní řád pro vznik registrovaného partnerství.

partner/ka
(podpis)

partner/ka
(podpis)

prohlášení přijal
(podpis)

tłumočník
(podpis)

Oznamovací povinnost splněna
dne:

Doklad o registrovaném partnerství vyhotoven
dne:

Doklady vráceny dne:

VZOR 7

ČESKÁ REPUBLIKA
DOKLAD
O REGISTROVANÉM PARTNERSTVÍ

v knize registrovaného partnerství matričního úřadu

krai

ve svazku

roc

list

...poř. č.

Miesto prehlásení vstupu
do registrovaného
partnerství

Den, mesiac, rok
prohlásení o vstupe
do registrovaného
partnerstva

partner/ka

partner/ka

Iméno(a) a
příjmení,
popř. rodné příjmení

Den, mesiac, rok
a miesto narodenia,
okres/stát

Rodné číslo

Osobní stav

Jméno(a) a příjmení
popř. rodná příjmení
rodiců

Poznámka

天

due

jméno, příjmení a podpis matrikáře

301

VYHLÁŠKA

ze dne 8. června 2006,

kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 343/1997 Sb., kterou se stanoví způsob předepisování léčivých přípravků, náležitosti lékařských předpisů a pravidla jejich používání, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo zdravotnictví v dohodě s Ministerstvem zemědělství, Ministerstvem obrany, Ministerstvem vnitra a Ministerstvem spravedlnosti stanoví podle § 75 odst. 3 zákona č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů:

Čl. I

Vyhláška č. 343/1997 Sb., kterou se stanoví způsob předepisování léčivých přípravků, náležitosti lékařských předpisů a pravidla jejich používání, ve znění vyhlášky č. 157/2001 Sb., vyhlášky č. 30/2003 Sb., vyhlášky č. 34/2004 Sb. a vyhlášky č. 643/2004 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 4a zní:

„(3) Za lékařský předpis se v případě souhlasu nemocné fyzické osoby s takovým postupem též považuje

a) lékařský předpis zaslaný předepisujícím lékařem lékárně v elektronické podobě, opatřený zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu podle zvláštního právního předpisu^{4a)}, pokud jinak splňuje náležitosti stanovené touto vyhláškou,

b) lékařský předpis zaslaný v rámci lokální počítačové sítě jednoho zdravotnického zařízení předepisujícím lékařem lékárně v elektronické podobě, opatřený ověřovacím kódem přiděleným provozovatelem zdravotnického zařízení, zabezpečujícím recept proti jeho zneužití, pokud jinak splňuje náležitosti stanovené touto vyhláškou.

^{4a)} Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní poznámky pod čarou č. 4a až 4d se označují jako poznámky pod čarou č. 4b až 4e, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

2. V § 4 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) jméno, příjmení, adresu nemocné fyzické osoby; jde-li o nemocného pojištěnce, i jeho identifikační číslo, jestliže je léčivý přípravek hrazen z veřejného zdravotního pojištění⁵⁾; v případě, že léčivý přípravek není hrazen z veřejného zdravotního pojištění, uvádí se místo identifikačního čísla datum narození,“.

3. V § 4 odst. 1 se na konci textu písmene f) doplňují na novém řádku slova „v případě receptu zasílaného elektronicky podle § 1 odst. 3 písm. a) nebo b) se údaje uváděné na razítku vypisují na receptu v místě určeném pro otisk razítka,“.

4. V § 4 odst. 1 se na konci textu písmene h) tečka nahrazuje středníkem a doplňují slova „v případě lékařského předpisu zasílaného elektronicky podle § 1 odst. 3 písm. a) se podpis předepisujícího lékaře nahrazuje jeho zaručeným elektronickým podpisem; v případě lékařského předpisu zasílaného elektronicky podle § 1 odst. 3 písm. b) se podpis předepisujícího lékaře nahrazuje ověřovacím kódem přiděleným provozovatelem zdravotnického zařízení. Elektronický podpis ošetřujícího lékaře nebo jeho ověřovací kód se na lékařském předpisu vyznačí na místě určeném pro podpis ošetřujícího lékaře.“.

5. V § 4 odstavec 3 zní:

„(3) Poskytovatel vyznačí na receptu symbol „P“ vždy, když předepíše léčivý přípravek plně hrazený pacientem. Jde-li o léčivý přípravek plně hrazený ze zdravotního pojištění, může poskytovatel na receptu vyznačit symbol „I“, a jde-li o léčivý přípravek částečně hrazený ze zdravotního pojištění, může poskytovatel na receptu vyznačit symbol „C“.“.

Čl. II

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

MUDr. Rath v. r.

302**SDĚLENÍ****Ministerstva práce a sociálních věcí**

ze dne 9. června 2006,

**kterým se vyhlašuje pro účely státní sociální podpory a sociální potřeby částka odpovídající 50 %
průměrné měsíční mzdy v národním hospodářství za kalendářní rok 2005**

Ministerstvo práce a sociálních věcí podle § 5 odst. 7 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 453/2003 Sb. a zákona č. 124/2005 Sb., a podle § 1 odst. 8 zákona č. 482/1991 Sb., o sociální potřebnosti, ve znění zákona č. 422/2003 Sb. a zákona č. 124/2005 Sb., vyhlašuje, že pro účely státní sociální podpory a sociální potřebnosti je částkou odpovídající 50 % průměrné měsíční mzdy v národním hospodářství za kalendářní rok 2005 částka 9 500 Kč.

Ministr:

Ing. Škromach v. r.

303**N Á L E Z****Ústavního soudu****Jménem České republiky**

Ústavní soud rozhodl dne 4. dubna 2006 v plénu ve složení Stanislav Balík, František Duchoň, Vlasta Formánková, Vojen Güttler, Pavel Holländer, Ivana Janů, Vladimír Kůrka, Dagmar Lastovická, Jiří Mucha, Jan Musil, Jiří Nykodým, Miloslav Výborný, Eliška Wagnerová a Michaela Židlická o návrhu původního navrhovatele Vrchního soudu v Praze a nynějšího navrhovatele Městského soudu v Praze podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky na zrušení § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů,

takto:

1. Návrh Vrchního soudu v Praze se odmítá.

2. Návrhy Městského soudu v Praze se zamítají.

Odůvodnění**I.**

Navrhovatel (pozn.: senát 15 Cmo Vrchního soudu v Praze) se svým návrhem ze dne 13. 1. 2005, došlým Ústavnímu soudu dne 4. 2. 2005, domáhal zrušení ustanovení § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.

V návrhu uvedl, že rozsudkem ze dne 9. ledna 2004 č. j. 20 Cm 262/2000-28 Městský soud v Praze v řízení ve věci žalobce Ing. P. K. proti žalovanému Ing. T. K., správci konkursní podstaty úpadce Bytové družstvo K. s. Ř., zamítl žalobu, aby ze soupisu konkursní podstaty úpadce Bytové družstvo K. s. Ř. byly vyloučeny bytová jednotka č. 1691/10 a spoluvlastnický podíl 6935/179617 na pozemku parc. číslo 2589 na adrese v Ř. (dále jen „bytová jednotka“). Soud tak učinil s odůvodněním, že žalobce, ačkoliv byl konkursním soudem vyzván k podání tzv. excindační žaloby ve smyslu § 19 odst. 2 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, a tuto žalobu i ve stanovené lhůtě podal, není aktivně legitimován, neboť v důsledku prohlášení konkursu na úpadcův majetek došlo dne 2. října 1998 k přerušení řízení o vkladu vlastnického práva žalobce, jež bylo zahájeno 1. června 1998, a vlastníkem předmětné věci zůstal úpadce.

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací (navrhovatel v řízení před Ústavním soudem) při posuzování důvodnosti odvolání shledal, že je namíste postupovat podle § 109 odst. 1 písm. c) občanského soudního řádu, přerušit řízení a předložit věc Ústavnímu soudu k rozhodnutí.

Navrhovatel uvedl, že je mu známo, že v typově téměř identickém excindačním řízení, jehož účastníkem byl rovněž žalovaný v dané věci, byly Ústavním soudem (nález ze dne 6. 5. 2004 sp. zn.

III. ÚS 258/03, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu (dále jen „Sbírka rozhodnutí“), svazek 33, náleze č. 66, str. 155) zrušeny ve vztahu k jinému žalobci (oprávněné fyzické osobě ve smyslu § 23 a 24 zákona č. 72/1994 Sb.) zamítavé rozsudky Krajského obchodního soudu v Praze (nyní Městského soudu v Praze) č. j. 4 Cm 164/2000-15, Vrchního soudu v Praze č. j. 13 Cmo 50/2001-37 a Nejvyššího soudu č. j. 29 Odo 560/2001-64. Z uvedeného rozhodnutí Ústavního soudu vycházel senát Vrchního soudu v Praze opět v téměř shodné věci vedené pod sp. zn. 13 Cmo 127/2001 při posuzování důvodnosti odvolání proti meritornímu rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. prosince 2000 č. j. Cmo 184/2000-13. Souzené věci 15 Cmo 108/2004 (pozn.: tato věc vrchního soudu) i 13 Cmo 50/2001 jsou prý dvěma z více řízení, v nichž se žalobci domáhají vyloučení bytových jednotek, jež dle nich žalovaný neoprávněně zahrnul do soupisu konkursní podstaty úpadce – Bytového družstva K. s. ř. Navrhovatel (senát 15 Cmo Vrchního soudu v Praze) je z níže uvedených důvodů toho názoru, že v rozporu s principy rovné ochrany vlastnictví a zákazu jeho zneužití obsaženými v čl. 11 (druhá věta prvního odstavce a druhá věta třetího odstavce) Listiny základních práv a svobod jsou ustanovení § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona č. 72/1994 Sb.; za protiústavní však nepokládá dikci těchto ustanovení, nýbrž [obdobně jako např. v nálezu Ústavního soudu publikovaném pod č. 403/2002 Sb. (pozn. red.: náleze sp. zn. Pl. ÚS 36/01, Sbírka rozhodnutí, svazek 26, náleze č. 80)] zákonodárcem vytvořenou mezeru v zákoně spočívající v tom, že – podle mínění navrhovatele – nebyla brána v potaz možnost úpadku družstva a nebyly stanoveny povinnosti družstevníků pro tento případ. Uvedená ustanovení umožňující dlužníku v úpadku bezplatně převádět majetek – ke škodě věřitelů – na členy družstva mohou mít podle názoru navrhovatele za následek ústavně neakceptovatelnou nerovnost konkursních věřitelů.

Navrhovatel uvedl, že při určité míře zobecnění v rozsahu potřebném pro danou věc lze říci, že úpadce má dvě skupiny věřitelů – vnější i vnitřní. Za vnější lze pokládat ty konkursní věřitele, jejichž pohledávky jsou z běžných závazkových vztahů, daňových atd., vnitřními věřiteli jsou pak družstevníci, kteří své nároky opírají o existenci členského vztahu k úpadci, např. právě ti, vůči nimž úpadcová povinnost plnit vyplývá ze zákona č. 72/1994 Sb. Za úpadcovy věřitele pokládal ostatně družstevníky i Ústavní soud, jak plyne z jeho rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 258/03, na jehož odůvodnění lze pro stručnost v tomto směru odkázat. Navrhovatel (senát 15 Cmo Vrchního soudu v Praze) při další úvaze vychází především z toho, že nároky vnitřních věřitelů nejsou „více zákonnými“ než skutečně existující nároky věřitelů vnějších, a že tedy pro rozsah a pořadí uspokojení jednotlivých pohledávek – při absenci jiné zákonné úpravy – jsou rozhodující ta ustanovení zákona o konkursu a vyrovnání, jež upravují rozvrh (§ 30 a násl. zákona o konkursu a vyrovnání). Opačné stanovisko, které by – podle navrhovatele – snad mohlo být dovozováno z rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 258/03, by prý totiž nutně muselo vést k preferenci jedné skupiny věřitelů (roz. družstevníků), a to té, která, objektivně vzato, mohla jednání družstva ovlivňovat, a to i bezprostředně před prohlášením konkursu, tedy v době, kdy družstvo bylo již v úpadku.

V dalším rozboru navrhovatel nastiňuje řešení, vycházející – dle jeho vlastních slov – z rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 258/03, jež „v podstatném rozsahu akceptuje“. Jeho základem je v podstatě existence povinnosti družstevníků uhradit rozdíl mezi poměrným uspokojením jejich pohledávky a cenou bytové jednotky. I takové řešení je však podle mínění navrhovatele s ohledem na závěry vyslovené v nálezu sp. zn. III. ÚS 258/03 beze zbytku použitelné pouze ve vztahu k těm družstevníkům, jejichž nároky před konkursem uspokojeny nebyly; vůči ostatním toliko za předpokladu, že ustanovení § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona o vlastnictví bytů budou jako protiústavní zrušena.

Navrhovatel uzavřel, že v řízeních, jejichž předmětem je rozhodování o tom, zda do soupisu konkursní podstaty lze zahrnout i majetek, který družstvo v úpadku před prohlášením konkursu převadlo na družstevníky podle § 23 a 24 zákona č. 72/1994 Sb., tak podle něj přicházejí v úvahu v zásadě dvě řešení:

1. Jeden způsob důsledně vychází z principu priority § 23 a 24 a zákona č. 72/1994 Sb. a s odkazem na rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 258/03 z něho vyšel i senát 13 Cmo Vrchního soudu v Praze, neboť dovodil, že pokud bylo postupováno v souladu s těmito ustanoveními, majetek takto družstevníky nabytý konkursu nepodléhá a nelze ho použít k uspokojení pohledávek konkursních věřitelů. Proto

rozsudkem sp. zn. 13 Cmo 127/2001 rozhodl o vyloučení věci ze soupisu konkursní podstaty.

2. Senát 15 Cmo Vrchního soudu v Praze (který podal tento návrh) stanovisko o nutnosti preferenční aplikace § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona č. 72/1994 Sb. nesdílí a má za to, že správce se v konkrétním případě může dovolat „neúčinnosti či neplatnosti § 265 obchodního zákoníku“. Pokud bude správce skutečně úspěšný, což nemusí nutně nastat vždy, zůstává družstevníku zachováno právo na převod majetku, nikoli však zcela bezplatně, neboť tento jeho nárok může být uspokojen zásadně toliko v rozsahu, v jakém se dostane plnění ostatním věřitelům.

Realizaci tohoto druhého způsobu řešení však brání stanovisko vyslovené senátem Ústavního soudu, jenž v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 258/03 výslovně uvedl, že aplikaci § 15 odst. 1 písm. c) zákona o konkursu a vyrovnání je nutno odmítnout, neboť u bezplatného převodu bytové jednotky podle § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona č. 72/1994 Sb. je bezplatnost převodu dána ex lege, a nikoliv projevem svobodné vůle dlužníka. Právě tento závěr, měl-li by být obecně platným pro posouzení dopadu § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona o vlastnictví bytů na konkurs, je pro senát 15 Cmo výslovně důvodem k podání návrhu na jejich zrušení, protože prý „při takovém výkladu porušují tato ustanovení principy zakotvené v čl. 11 Listiny základních práv svobod“. Odklonilo-li by se ovšem plénum Ústavního soudu v uvedeném směru od názoru III. senátu Ústavního soudu (sp. zn. III. ÚS 258/03), nebyl by zřejmě dán důvod zrušení § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona č. 72/1994 Sb.; v takovém případě by totiž – podle navrhovatele – „bez narušení ústavních principů“ bylo možné zvolit Listině základních práv a svobod neodporující řešení, např. takové, jež je uvedeno výše. Ztotožní-li se naopak plénum s argumentací obsaženou v nálezu sp. zn. III. ÚS 258/03 a zároveň neshledá ani podmínky pro zrušení § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona č. 72/1994 Sb., bude zřejmě namíste v typově shodných věcech postupovat způsobem, jež zvolil senát 13 Cmo Vrchního soudu v Praze.

II.

Ústavní soud zaslal v souladu s ustanovením § 42 odst. 3 a 4 a § 69 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, předmětný návrh k vyjádření Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky a vyžádal si i písemné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj.

Ve vyjádření Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky je uvedeno, že je třeba především připomenout, že Parlamentem České republiky byl v mezidobí přijat zákon č. 179/2005 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zrušení Fondu národního majetku České republiky. Tento zákon ve své části dvacáté deváté a třicáté obsahuje novelizaci zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, resp. zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů. Uvedenými novelizacemi byl s účinností od 30. dubna 2005 způsobem plně konformním s rozhodnutím Ústavního soudu ze dne 6. května 2004 sp. zn. III. ÚS 258/03 výslovně právně upraven princip kontinuity právních nároků fyzických osob – členů družstva, vyplývajících z napadených ustanovení zákona č. 72/1994 Sb., pokud jde o trvání těchto právních nároků i způsob jejich vypořádání konkursním správcem. Za tohoto stavu věci nelze než vyjádřit stanovisko, že zákonodárný sbor při projednávání této úpravy jednal v přesvědčení, že přijatý zákon je v souladu s Ústavou, ústavním pořádkem i mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána. Poslanecká sněmovna uzavřela, že je na Ústavním soudu, aby v souvislosti s podaným návrhem posoudil ústavnost napadených ustanovení a vydal příslušné rozhodnutí.

Senát Parlamentu České republiky ve svém vyjádření rekapituloval návrh na zahájení řízení a k jeho podstatě odkázal na ratio decidendi nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 258/03 a zejména na existenci zákona č. 179/2005 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zrušení Fondu národního majetku České republiky. Konstatoval, že dotčená ustanovení § 23 a 24 zákona o vlastnictví bytů byla od svého vzniku měněna celkem čtyřikrát, a to nálezem Ústavního soudu č. 280/1996 Sb. [pozn. red.: tímto nálezem sp. zn. Pl. ÚS 15/96 (Sbírka rozhodnutí, svazek 6, náleze č. 99) bylo zrušeno ustanovení § 22 odst. 4 zákona o vlastnictví bytů], zákonem č. 97/1999 Sb., záko-

nem č. 103/2000 Sb. a zákonem č. 179/2005 Sb. Pouze poslední z uvedených změn se prý dotýká posuzované problematiky. Dále uvedl, že v rámci zákona č. 179/2005 Sb. však byly Parlamentem přijaty úpravy zákona o konkursu a vyrovnání a zákona o vlastnictví bytů, které s účinností od 30. dubna 2005 rozporovanou problematiku promítají do ustanovení nikoli navrhovatelem napadených, nýbrž jiných, konkrétně do § 27 zákona o konkursu a vyrovnání (čl. XXIX bod 2) a § 30a zákona o vlastnictví bytů (čl. XXXI bod 2). Pro přesnost je podle vyjádření Senátu Parlamentu České republiky třeba dodat, že uváděnou novelou bylo též dotčeno ustanovení § 24 zákona o vlastnictví bytů, a to v materii týkající se vztahu k vypořádání prostředků mezi družstvem a členem. Nově bylo upřesněno v § 24 odst. 7, že jde o prostředky z nájemného a že se vypořádávají pouze kladné zůstatky ze zisku bytového hospodářství. Senát Parlamentu České republiky uzavřel, že Parlament se zachoval tak, jak se očekává od odpovědného demokratického zákonodárce, neboť realizoval obecně použitelné myšlenky Ústavního soudu vyjádřené v nálezu sp. zn. III. ÚS 258/03. S ohledem na výše uvedené považuje návrh na zrušení § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona o vlastnictví bytů za bezdůvodný, ponechává však zcela na Ústavním soudu, aby návrh posoudil a rozhodl o něm.

Ve stanovisku Ministerstva pro místní rozvoj je rovněž odkázáno na zákon č. 179/2005 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zrušení Fondu národního majetku České republiky, jímž prý zákonodárce problém, na nějž navrhovatel poukazuje, již vyřešil (§ 27 odst. 7 novelizovaného znění zákona o konkursu a vyrovnání a § 30a novelizovaného znění zákona o vlastnictví bytů). Dále ministerstvo uvedlo, že zrušením § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, by se prý vytvořily zcela nerovné podmínky mezi těmi, kteří v souladu s příslušným ustanovením zákona o vlastnictví bytů vyzvali družstvo k uzavření smlouvy o převodu bytu a tuto smlouvu s družstvem uzavřeli, a těmi, kteří v souladu se zákonem vyzvali družstvo k uzavření smlouvy o převodu bytu a rovněž v souladu se zákonem (novela č. 103/2000 Sb. – čl. II Přechodná ustanovení) uzavření smlouvy o převodu bytu z různých důvodů odložili. Zrušením předmětných ustanovení by byla – podle mínění ministerstva – založena daleko větší nerovnost (navíc s dopadem na množství bytových družstev) než ta, kterou se snaží svým návrhem Vrchní soud v Praze odstranit.

III.

1. Dne 27. 5. 2005 byl Ústavnímu soudu doručen návrh Městského soudu v Praze (senátu 15 Cm), jímž se tento navrhovatel domáhal zrušení ustanovení § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona o vlastnictví bytů, tedy těchž ustanovení, jež napadl Vrchní soud v Praze. Věc byla Ústavním soudem projednána pod sp. zn. Pl. ÚS 28/05 a návrh byl pro překážku litispendence odmítnut usnesením ze dne 22. 2. 2006 jako návrh nepřipustný [§ 43 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 43 odst. 1 písm. e) zákona o Ústavním soudu]. Ústavní soud zjistil, že i argumentace návrhu Městského soudu v Praze, doručeného Ústavnímu soudu dne 27. 5. 2005, je zásadně shodná s argumentací návrhu Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 1. 2005 (sp. zn. Pl. ÚS 5/05).

Dne 3. 1. 2006 byl Ústavnímu soudu doručen další návrh Městského soudu v Praze pod sp. zn. 99 K 21/98, jímž se tento navrhovatel domáhal zrušení ustanovení § 27 odst. 7 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, § 23 a 24 zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, a § 22 odst. 1 a § 24 zákona č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů. Věc byla Ústavním soudem projednána pod sp. zn. Pl. ÚS 1/06 a návrh byl pro překážku litispendence odmítnut usnesením ze dne 19. 1. 2006 jako návrh nepřipustný [§ 43 odst. 2 písm. b) ve spojení s ustanovením § 43 odst. 1 písm. e) zákona o Ústavním soudu], a to v části, v níž se navrhovatel domáhal zrušení ustanovení § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona o vlastnictví bytů, tedy těchž ustanovení, která napadl Vrchní soud v Praze.

Za této situace získal Městský soud v Praze v souladu s ustanovením § 35 odst. 2 zákona o Ústavním soudu právo účastnit se jednání o dříve podaném návrhu Vrchního soudu v Praze na zrušení ustanovení § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona o vlastnictví bytů jako vedlejší účastník v řízení vedeném pod sp. zn. Pl. ÚS 5/05.

2. Dne 19. 1. 2006 bylo Ústavnímu soudu doručeno podání Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 1. 2006 označené jako „zpětvzetí návrhu“ vedeného u Ústavního soudu pod sp. zn. Pl. ÚS 5/05. Vrchní soud v Praze tímto podáním Ústavnímu soudu oznámil a v příloze doložil, že ve věci vedené před ním pod sp. zn. 15 Cmo 1058/2004 byla žaloba vzata zpět, takže bude nutno zrušit rozsudek soudu prvního stupně a zastavit řízení; dovodil, že již tedy nejsou splněny podmínky vymezené v § 109 odst. 1 písm. c) občanského soudního řádu, a proto „bere Vrchní soud v Praze svůj návrh ve věci Pl. ÚS 5/05 ze dne 13. ledna 2005 zpět“.

Podle § 68 odst. 1 zákona o Ústavním soudu v řízení o zrušení zákonů a jiných právních předpisů platí, že nebyl-li návrh odmítnut a nevzniknou-li v průběhu řízení důvody zastavení řízení, je Ústavní soud povinen návrh projednat a rozhodnout o něm i bez dalších návrhů. Pro tento druh řízení před Ústavním soudem tedy platí zásada oficiality a s možností zpětvzetí návrhu na zahájení řízení navrhovatelem a zastavením řízení z tohoto důvodu zákon vůbec nepočítá. Právně účinné vzetí návrhu zpět zná zákon o Ústavním soudu jen u ústavní stížnosti (§ 77) a dále v případech uvedených v § 110 a 123. Tomu odpovídá i ustálená praxe Ústavního soudu.

V důsledku shora popsaného procesního vývoje však došlo k tomu, že Vrchní soud v Praze přestal být oprávněným navrhovatelem, neboť návrhem napadená ustanovení zákona o vlastnictví bytů v souvislosti se svou rozhodovací činností již nebude aplikovat (srov. § 64 odst. 3 zákona o Ústavním soudu). Proto bylo nutno návrh ve vztahu k tomuto navrhovateli odmítnout jako návrh podaný někým zjevně neoprávněným [§ 43 odst. 2 písm. b) ve spojení s ustanovením § 43 odst. 1 písm. c) zákona o Ústavním soudu]. V daném případě však nastala specifická situace, neboť na základě shora uvedených návrhů na zrušení stejných ustanovení zákona o vlastnictví bytů vstoupil již dříve do řízení Městský soud v Praze jako vedlejší účastník podle § 35 odst. 2 zákona o Ústavním soudu. Poté, co z výše popsaného důvodu ve vztahu k Městskému soudu v Praze zmíněná překážka litispendence odpadla, stal se tento soud navrhovatelem a účastníkem řízení v dané věci vedené pod sp. zn. Pl. ÚS 5/05. Podle přesvědčení Ústavního soudu je tento závěr nutný, byť již byly návrhy dvou senátů Městského soudu v Praze odmítnuty pro překážku litispendence jako nepřípustné. Jen takový výklad totiž odpovídá – v uvedené specifické situaci – materiálnímu pohledu na právo, neboť od Ústavního soudu se právem očekává, že o zásadní sporné otázce, která vyplývá z návrhů obecných soudů [viz např. str. 4 tohoto textu (pozn. red.: závěr části I odůvodnění nálezu)], rozhodne s konečnou platností věcně.

Uvedené návrhy Městského soudu v Praze jsou svým obsahem a smyslem – pokud jde o napadená ustanovení zákona o vlastnictví bytů – shodné s původním návrhem Vrchního soudu v Praze. Proto již Ústavní soud nezaslal tyto návrhy Městského soudu v Praze Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky k vyjádření, neboť by to bylo nadbytečné.

Pro úplnost je ještě nutno doplnit, že pokud jde o ustanovení napadená v návrhu Městského soudu v Praze, doručeném Ústavnímu soudu dne 3. 1. 2006, nad rámec ustanovení § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona o vlastnictví bytů (tedy ustanovení § 27 odst. 7 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, § 23 odst. 1 zákona o vlastnictví bytů a § 22 odst. 1 a § 24 zákona č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.), bude se ústavností těchto zákonných ustanovení zabývat Ústavní soud v řízení vedeném pod sp. zn. Pl. ÚS 1/06.

IV.

Předmětná ustanovení zákona o vlastnictví bytů, která navrhovatel napadá a požaduje zrušit, zní:

§ 23

(2) Družstvo je povinno uzavřít smlouvu o převodu bytu uvedeného v § 24 odst. 1 a 2 s fyzickou osobou – členem družstva, která je nájemcem bytu a která vyzvala družstvo podle § 24 zákona č. 42/1992

Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 297/1992 Sb., nebo vyzve družstvo do 30. června 1995 k uzavření smlouvy o převodu vlastnictví k tomuto bytu. Smlouva musí být uzavřena nejpozději do 31. prosince 1995, není-li dohodnuto jinak. Tím nejsou dotčena ustanovení devizových předpisů.

(3) Obdobně se postupuje i u nebytových prostorů, u nichž se na financování podílela svým členským podílem pouze fyzická osoba – člen družstva, která je nájemcem, nebo její právní předchůdce.

§ 24

(1) Jsou-li převáděny byty, garáže a ateliery v budovách ve vlastnictví, popřípadě spoluvlastnictví družstev, na jejichž výstavbu byla poskytnuta finanční úvěrová a jiná pomoc podle zvláštních předpisů,¹⁸⁾ do vlastnictví členů těchto družstev – fyzických osob, jejichž nájemní vztah k bytu, garáži a atelieru vznikl po splacení členského podílu družstvu těmito členy nebo jejich právními předchůdci, jsou tyto převody bezplatné.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí i pro převody bytů, garáží a atelierů v budovách, které k datu účinnosti tohoto zákona byly ve vlastnictví, popřípadě spoluvlastnictví družstev označovaných podle dřívějších předpisů jako lidová bytová družstva,¹⁹⁾ pokud se převádějí z vlastnictví, popřípadě spoluvlastnictví uvedených družstev do vlastnictví členů – fyzických osob, jejichž nájemní vztah k bytu, garáži a atelieru vznikl na základě skutečností stanovených zákonem.²⁰⁾

(3) Ustanovení odstavce 1 platí i pro převody nebytových prostorů vzniklých na základě rozhodnutí o změně užívání stavby²¹⁾ z bytů, garáží a atelierů uvedených v odstavcích 1 a 2.

(4) Je-li v budově ve vlastnictví, popřípadě ve spoluvlastnictví družstva nebytový prostor vzniklý na základě rozhodnutí o změně užívání stavby⁷⁾ ze společných prostorů budovy, převede družstvo na základě smlouvy tento nebytový prostor při převodu jednotek podle odstavců 1 a 2 do podílového spoluvlastnictví vlastníků jednotek bezplatně. Velikost spoluvlastnického podílu se řídí vzájemným poměrem velikosti podlahové plochy jednotek k celkové podlahové ploše všech jednotek v domě, přičemž se nepřihlíží k podlahové ploše nebytového prostoru uvedeného ve větě první. Obdobně, jak je uvedeno v předcházejících dvou větách, se postupuje u nebytových prostorů, u nichž se na financování podíleli členskými podíly pouze nájemci jednotek v budově, popřípadě domě, nebo jejich právní předchůdci. Ustanovení odstavce 1 platí i pro tyto převody vlastnictví nebytových prostorů.

(5) Součástí smlouvy o převodu jednotky uzavřené podle odstavce 1 nebo 2 je závazek nabyvatele uhradit družstvu částku, která odpovídá nesplaceným úvěrům s příslušenstvím poskytnutým družstvu, připadajícím na převáděný byt, popřípadě nebytový prostor (garáž, atelier) k datu pravidelné pololetní splátky úvěru ve smyslu odstavce 6, a závazek nabyvatele a družstva vzájemně vypořádat závazky nabyvatele ve vztahu k družstvu. Vlastnictví k jednotce přechází až po splnění tohoto závazku.²²⁾

(6) Družstvo je povinno použít prostředků získaných v příslušném pololetí od nabyvatelů jednotek ke splacení úvěru věřiteli²³⁾ (dále jen „banka“) spolu s pravidelnou splátkou úvěru připadající na totéž pololetí s určením, kterých jednotek se mimořádná splátka týká. Nedílnou přílohou smlouvy o převodu vlastnictví jednotky je potvrzení banky o splacení odpovídající části úvěru s určením, kterých jednotek se splátka úvěru týkala.

(7) Součástí smlouvy o převodu vlastnictví jednotky z vlastnictví družstva je vzájemné vypořádání prostředků z nájemného určených na financování oprav a údržby budovy, popřípadě domu a jednotky a dále kladných zůstatků prostředků tvořených ze zisku bytového hospodářství (dále jen „prostředky určené k vypořádání“), připadajících na převáděnou jednotku. Vzájemným vypořádáním se přitom rozumí vyrovnání jak nevyčerpaných zůstatků, tak vyrovnání nedoplatků ze strany nabyvatele. Nevyčerpané prostředky určené k vypořádání převede družstvo právnické osobě zabezpečující správu domu (§ 9 až 11). Pro použití převedených prostředků platí ustanovení § 15 obdobně. V případě, že správa domu není zajišťována právnickou osobou, převede družstvo nevyčerpané prostředky určené k vypořádání vlastníku jednotky.

(8) Došlo-li k převodu jednotky z vlastnictví družstva do vlastnictví člena před účinností tohoto zákona, jsou družstvo a vlastník jednotky povinni vypořádat prostředky určené k vypořádání, připadající na převedenou jednotku obdobně podle odstavce 7, a to do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(9) Převodem jednotky podle odstavců 1 až 8 zaniká členství nabyvatele v družstvu bez práva na vrácení členského podílu připadajícího na jednotku, případně základního členského vkladu, pokud byl zdrojem financování domu s převáděnými jednotkami. Členství v družstvu však nezaniká, jestliže majetková účast člena v družstvu i po převodu jednotky dosahuje alespoň výše základního členského vkladu.

(10) Vypořádací podíl nabyvatele jednotky, jemuž byla převedena jednotka podle odstavců 1 až 5 a zaniklo členství v družstvu, se stanoví podle § 233 obchodního zákoníku.

V.

Ústavní soud dále v souladu s § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu zkoumal, zda zákon, protiústavnost jehož ustanovení navrhovatel namítá, byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

Je nutno konstatovat, že otázkou tzv. formální ústavnosti zákona o vlastnictví bytů se již Ústavní soud zabýval v řízení vedeném pod sp. zn. Pl. ÚS 51/2000 (Sbírka rozhodnutí, svazek 21, náleze č. 42; vyhlášen pod č. 128/2001 Sb.). Z vyjádření Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky, jakož i ze zaslaných sněmovních tisků, těsnopiseckých zpráv, příslušných usnesení a údajů o průběhu hlasování obou komor zjistil, že zákon č. 72/1994 Sb. (zákon o vlastnictví bytů) byl přijat a vydán Ústavou předepsaným způsobem a v mezích Ústavou stanovené kompetence, při dodržení kvor stanovených v čl. 39 odst. 1 a 2 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“). Návrh zákona, později vyhlášeného pod č. 72/1994 Sb., předložila Poslanecké sněmovně vláda České republiky. Zákon byl přijat Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky na její 17. schůzi dne 24. 3. 1994 (usnesení Poslanecké sněmovny č. 355, sněmovní tisky č. 599 a č. 724) ve znění schválených pozměňovacích návrhů. Zákon byl poté podepsán předsedou Poslanecké sněmovny, prezidentem republiky a předsedou vlády v souladu s čl. 51 Ústavy a byl vyhlášen ve Sbírce zákonů v částce 22, ročník 1994. Účinnosti nabyl dne 1. 5. 1994. Rovněž novely předmětného zákona, které se částečně dotkly návrhem napadených ustanovení (zákon č. 97/1999 Sb. a zákon č. 103/2000 Sb.), byly přijaty a vydány Ústavou předepsaným způsobem a v mezích Ústavou stanovené kompetence (pozn.: tedy ještě před podáním tohoto návrhu).

VI.

Ústavní soud poté, co tato formální zjištění znovu ověřil, dospěl po přezkoumání věci samé k závěru, že návrh není důvodný.

1. V daném případě je zjevné, že navrhovatel nesouhlasí zejména s názorem Ústavního soudu vyjádřeným již v citovaném nálezu (sp. zn. III. ÚS 258/03), že aplikaci § 15 odst. 1 písm. c) zákona o konkursu a vyrovnání je nutno (v tehdy řešeném případě) odmítnout, neboť u bezplatného převodu bytové jednotky podle § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona č. 72/1994 Sb. je bezplatnost převodu dána ex lege, a nikoliv projevem svobodné vůle dlužníka. Jak je uvedeno již výše, právě tento závěr, měl-li by být obecně platným pro posouzení dopadu § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona o vlastnictví bytů na konkurs, je pro navrhovatele „výslovně“ důvodem podání návrhu na zrušení napadených ustanovení zákona o vlastnictví bytů, protože – podle jeho názoru – „při takovém výkladu porušují tato ustanovení principy zakotvené v čl. 11 Listiny základních práv svobod“.

Úvodem lze tedy konstatovat, že podstata navrhovatelových námitek se v zásadě koncentruje do jeho nesouhlasu s výkladem předmětných ustanovení zákona o vlastnictví bytů provedeným Ústav-

ním soudem, který byl rovněž (podle tvrzení navrhovatele) akceptován jiným senátem Vrchního soudu v Praze (senát 13 Cmo). Návrh tedy – fakticky vzato – nemíří přímo proti napadeným ustanovením zákona o vlastnictví bytů, resp. nezpochybňuje – bez dalšího – jejich ústavnost, ale napadá jejich interpretaci, a to navíc ve vztahu k ustanovením jiného, byť úzce souvisejícího zákona (zákon o konkurzu a vyrovnání).

[Na tomto místě lze připomenout, že Ústavní soud v řízení o zrušení zákonů podle čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy posuzuje soulad napadených ustanovení s ústavním pořádkem České republiky i na základě návrhu obecného soudu, aniž by se zároveň zabýval konkrétním případem, vzhledem k němuž k podání návrhu došlo, a aniž by se přímo vyjadřoval k různému výkladu těchto ustanovení provedenému různými obecnými soudy. Jeho úkolem není sjednocovat judikaturu, ale autoritativně posoudit, zda napadená ustanovení ob stojí z hlediska ústavnosti, resp. zda je možná jejich ústavně konformní interpretace. Pro všechny orgány a osoby jsou však ve smyslu čl. 89 odst. 2 závazné nosné důvody – vyplývající z ústavněprávního rozboru věci – obsažené v odůvodnění nálezu, byť i zamítajícího návrh na zrušení napadených ustanovení určitého právního předpisu. Případný argument, že Ústava nezná právo Ústavního soudu podávat závazný výklad Ústavy, nelze přijmout. Ústavní soud sice není oprávněn podávat závazný výklad Ústavy obecně, kdykoli a komukoli, avšak tam, kde jedná na základě své kompetence, není jeho činnost koneckonců obsahově ničím jiným, než právě závazným výkladem Ústavy. Proto zabývá-li se z podnětu obecného soudu ústavností zákona, zabývá se i výkladem Ústavy. Ústavní soud tedy podrobil ustanovení zákona o vlastnictví bytů – napadená řádně formálně podaným i obsahově odůvodněným návrhem Vrchního soudu v Praze – kontrole jejich souladu s ústavním pořádkem České republiky.]

2. V tomto směru je především nutno uvést, že ani plénium Ústavního soudu neshledává žádného důvodu odchytil se od již dříve vyjádřených závěrů obsažených v odůvodnění senátního nálezu sp. zn. III. ÚS 258/03, byť senát rozhodoval o konkrétní ústavní stížnosti. Je proto namístě zopakovat základní teze, na kterých jsou závěry uvedeného nálezu vybudovány.

Z obecného hlediska Ústavní soud mj. připomněl, že smyslem a účelem zákona o konkurzu a vyrovnání (§ 1) je uspořádání majetkových poměrů dlužníka, který je v úpadku, tedy má-li více věřitelů a není-li schopen po delší dobu plnit své splatné závazky; to platí i tehdy, jestliže fyzická osoba, je-li podnikatelem, a právnická osoba je předlužena. Konkursu přitom podléhá především majetek (konkursní podstata), který patřil dlužníkovi v den prohlášení konkursu, a to také majetek jiných osob, zejména těch, které jej nabyly na základě neúčinných právních úkonů dlužníka (§ 6 zákona o konkurzu a vyrovnání). Podle § 222 odst. 1 obchodního zákoníku za porušení svých závazků družstvo odpovídá celým svým majetkem. Z uvedeného plyne, že do něj patří rovněž bytové jednotky, jež jsou ve vlastnictví družstva, jakkoli k nim členům družstva přísluší nárok dle § 23 a 24 zákona o vlastnictví bytů. Podle § 23 a 24 zákona o vlastnictví bytů přitom členové družstva, a to za splnění určitých podmínek, disponují nárokem na bezplatný převod bytové jednotky z vlastnictví družstva do vlastnictví svého. Za podmínek obsažených v § 20 zákona o konkurzu a vyrovnání jsou konkursní věřitelé oprávněni uplatnit své pohledávky, přičemž konkursním věřitelem je dle § 7 uvedeného zákona každá osoba, jež uplatňuje vůči úpadci nárok. Předmětem pohledávky může přitom být též i věc, tj. i byt, přičemž zákon o konkurzu a vyrovnání předpokládá i možnost uspokojení pohledávky konkursního věřitele ve vazbě na věc, k níž se váže zajištění jeho pohledávky (§ 28 odst. 1). Osobou konkursního věřitele úpadce – bytového družstva, jestliže svou pohledávku řádně uplatní, je tudíž i člen družstva, jemuž sluší pohledávka plynoucí z ustanovení § 23 odst. 2 a § 24 odst. 1 zákona o vlastnictví bytů.

Ústavní soud v předmětném nálezu rovněž konstatoval, že do pravomoci demokratického zákonodárce v oblasti zákonné úpravy soukromého práva spadá i úprava smluvních typů. Za takový smluvní typ nutno považovat, a to za splnění zákonem přesně stanovených podmínek, i bezplatný převod bytové jednotky z vlastnictví družstva členu družstva, jenž je nájemcem bytu (§ 23 odst. 2 a § 24 odst. 1 zákona o vlastnictví bytů).

Ústavní soud dále považoval – v řízení vedeném pod sp. zn. III. ÚS 258/03 – za nezbytné analyzovat i argumentaci obecného soudu, dle něhož v rozhodované věci je důvodná aplikace ustanovení

§ 15 odst. 1 písm. c) zákona o konkursu a vyrovnání. Podle uvedeného zákonného ustanovení jestliže byl prohlášen konkurs, jsou vůči věřitelům neúčinné právní úkony dlužníka provedené v posledních šesti měsících před podáním návrhu na prohlášení konkursu anebo po podání tohoto návrhu do prohlášení konkursu, kterými převádí věci, práva a jiné majetkové hodnoty ze svého majetku na jiné osoby bezplatně. Ústavní soud prohlásil, že smyslem uvedeného zákonného ustanovení je zakotvením institutu odporovatelnosti a neúčinnosti právního úkonu zamezit převodům majetku dlužníka na třetí osobu na úkor věřitelů v případě pochybnosti o jeho dobré víře. Ústavní soud však zdůraznil, že o takovou situaci se u bezplatného převodu bytové jednotky dle § 23 odst. 2 a § 24 odst. 1 zákona o vlastnictví bytů nejedná. V daném případě je totiž bezplatnost převodu dána nikoli projevem svobodné vůle dlužníka, nýbrž je dána ex lege. Aplikaci ustanovení § 15 odst. 1 písm. c) zákona o konkursu a vyrovnání tudíž v předmětné věci shledal nesouladnou s jeho účelem a smyslem a jako takovou ji odmítl. K otázce napětí mezi doslovným a teleologickým výkladem zákona přitom Ústavní soud – s odkazem na svoji konstantní judikaturu – zopakoval, že neudržitelným momentem používání práva je jeho aplikace vycházející pouze z jazykového výkladu; jazykový výklad představuje toliko prvotní přiblížení se k aplikované právní normě, je východiskem pro objasnění a ujasnění si jejího smyslu a účelu (k čemuž slouží i řada dalších postupů, jako logický a systematický výklad, výklad e ratione legis atd.). Ústavní soud připomněl jako zásadu, že soud není absolutně vázán doslovným zněním zákonného ustanovení, nýbrž se od něj smí a musí odchýlit v případě, kdy to vyžaduje ze závažných důvodů účel zákona, historie jeho vzniku, systematická souvislost nebo některý z principů, jež mají svůj základ v ústavně konformním právním řádu jako významovém celku. Je však nutno se přitom vyvarovat libovůle; rozhodnutí soudu se musí zakládat na racionální argumentaci.

Ústavní soud i nyní setrvává na takto vyslovených právních závěrech, pokud jde o interpretaci a aplikaci návrhem napadených ustanovení zákona o vlastnictví bytů, neboť tyto závěry jsou v souzené věci použitelné. V citovaném nálezu pod sp. zn. III. ÚS 258/03 Ústavní soud vyslovil, jaký je ústavně konformní výklad i těchto ustanovení; názoru navrhovatele o údajné nedůvodné preferenci jedné skupiny věřitelů (a diskriminačním důsledkům takové interpretace vůči skupině druhé) tedy Ústavní soud nepřiznal relevanci. Platí-li totiž v takových případech pravidlo, že členové družstva za splnění jistých podmínek disponují právním nárokem na bezplatný převod bytové jednotky z vlastnictví družstva do vlastnictví svého a že bezplatnost takového převodu není projevem svobodné vůle dlužníka, nýbrž je dána ex lege, potom je výklad, jaký zaujal Ústavní soud ve věci sp. zn. III. ÚS 258/03 ve svém celku (ústíci ve svých důsledcích v závěr, že takto nabytý majetek nelze užít k uspokojení pohledávek jiných konkursních věřitelů) v podstatě dán povahou věci samé (argumentum intrinsecum). Z ústavněprávního hlediska obecně platí, že z mnoha myslitelných výkladů zákona je třeba vždy použít takový, který respektuje ústavní principy, a ke zrušení zákona pro neústavnost přistoupit teprve tehdy, nelze-li dotčené ustanovení použít, aniž by byla porušena ústavnost. K tomu však v souzené věci nedochází.

3. a) Lze však uvést ještě argument jiný, resp. zmínit další okolnosti ve prospěch shora uvedených závěrů. Zkoumaný případ je totiž – jak je zřejmé též z vyjádření účastníků řízení – specifický tím, že po podání návrhu na zrušení napadených ustanovení zákona o vlastnictví bytů došlo k legislativnímu vývoji, jestliže zákonodárce – podle svých vlastních slov – (viz vyjádření obou komor Parlamentu) „způsobem plně konformním s rozhodnutím Ústavního soudu ze dne 6. května 2004, sp. zn. III. ÚS 258/03, výslovně právně upravil princip kontinuity právních nároků fyzických osob – členů družstva, vyplývajících z napadených ustanovení zákona č. 72/1994 Sb., pokud jde o trvání těchto právních nároků i způsob jejich vypořádání konkursním správcem“ (srov. vyjádření Poslanecké sněmovny), resp. „realizoval obecně použitelné myšlenky Ústavního soudu, vyjádřené v nálezu III. ÚS 258/03“ (vyjádření Senátu Parlamentu České republiky). Jednalo se o zákon ze dne 28. dubna 2005 č. 179/2005 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zrušení Fondu národního majetku České republiky.

V části dvacáté deváté tohoto zákona je novelizován zákon o konkursu a vyrovnání tak, že se v § 27 doplňuje odstavce 7, který včetně poznámek pod čarou č. 8 (poukaz na § 22, § 23 odst. 1 a 3 a § 27 zákona o vlastnictví bytů), č. 9 (poukaz na § 23 až 28 zákona o vlastnictví bytů) a č. 10 (poukaz na § 22 zákona o vlastnictví bytů) nyní zní:

„Smluvními předkupními právy není správce vázán. Správce je při zpeněžování podstaty vázán zákonným předkupním právem a právy nájemců podle zvláštního zákona⁸⁾). Byty a nebytové prostory ve vlastnictví bytového družstva, nakládání s nimiž je omezeno právem fyzických osob – členů družstva, které jsou nájemci bytů či nebytových prostor, na výlučné nabytí vlastnictví těchto bytů či nebytových prostor podle § 23 odst. 1 a 3 a § 24 zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, musí správce nejprve nabídnout k bezplatnému převodu osobám oprávněným k výlučnému nabytí vlastnictví za podmínek stanovených zvláštním zákonem⁹⁾). Správce je povinen provést všechny úkony, které jsou k převodu těchto bytů a nebytových prostor potřebné. Za to mu od osob oprávněných k výlučnému nabytí vlastnictví náleží náhrada nákladů nezbytně vynaložených na provedení všech potřebných úkonů a odměna stanovená podle zvláštního právního předpisu. Nepřijme-li osoba oprávněná k výlučnému nabytí vlastnictví takovou nabídku do tří měsíců od jejího doručení, přikročí správce ke zpeněžení, přičemž ustanovení zvláštního zákona o ochraně práv nájemců¹⁰⁾ se v těchto případech již neuplatní.“.

Obecně lze říci, že tato novelizace znamená legislativní trend, který proti správnosti navrhovatelova názoru zjevně směřuje. Ostatně, jestliže je správce konkursní podstaty – podle uvedené novely – povinen nabídnout příslušným subjektům bezplatný převod bytu, tím spíše lze usuzovat, že by nebylo možné zahrnout do konkursní podstaty ani ty byty, k jejichž bezplatnému převodu na členy družstva smlouvou mezi úpadcem (družstvem) a členem družstva skutečně došlo.

b) V části třicáté citovaného zákona č. 179/2005 Sb. pak došlo ke změně samotného zákona o vlastnictví bytů, neboť za stávající § 30 byl doplněn nový § 30a, který včetně poznámky pod čarou č. 27a (poukaz na zákon o konkursu a vyrovnání) zní:

„Ustanovení tohoto zákona týkající se vlastníka budovy, jednotky nebo pozemku, popřípadě spoluvlastnického podílu na pozemku, popřípadě bytového družstva, platí i pro správce podstaty podle zvláštního zákona o konkursu a vyrovnání^{27a)}), včetně ustanovení o převezech vlastnictví budovy, jednotky a pozemku, popřípadě spoluvlastnického podílu na pozemku.“.

Konečně došlo v téže části zákona č. 179/2005 Sb. ke změně tak, že v napadeném ustanovení § 24 odst. 7 věty první zákona o vlastnictví bytů č. 72/1994 Sb. byla za slova „vzájemné vypořádání prostředků“ vložena slova „z nájemného“ a za slova „a dále“ slova „kladných zůstatků“. Předmětné části zákona č. 179/2005 Sb. přitom nabyly účinnosti již dnem jeho vyhlášení, tj. dnem 30. 4. 2005. Ústavní soud tedy sice zjistil, že ustanovení zákona napadená návrhem na zahájení řízení byla citovaným zákonem později novelizována, leč pouze nepatrně (čtyřmi slovy) v jediném odstavci obsáhlého ustanovení (§ 24 odst. 7 věty první zákona o vlastnictví bytů). Je třeba uvést, že uvedená novelizace nezměnila ani obsah ani smysl napadených ustanovení a jejich takto nepatrně pozměněné znění se významově neliší od znění dřívějšího, neboť jde toliko o jejich upřesnění. Ústavní soud tedy dovozuje, že za tohoto stavu neexistují důvody zastavení řízení podle § 67 zákona o Ústavním soudu, jelikož napadená ustanovení zákona o vlastnictví bytů zákonem č. 179/2005 Sb. (s drobnou výjimkou, v tomto odstavci shora popsanou) dotčena nebyla a platnosti před skončením řízení před Ústavním soudem nepozbyla. V podstatě srovnatelný názor vyslovil Ústavní soud i ve věci sp. zn. Pl. ÚS 15/01 (Sbírka rozhodnutí, svazek 24, náleží č. 164; vyhlášen pod č. 424/2001 Sb.) v části VII/c v posledním odstavci.

Pokud jde o podstatu věci, je z výše uvedeného – bez obsáhlého komentáře – dostatečně zřejmé, že i zákonodárce shledal relevantními názory, které vyslovil Ústavní soud v citovaném nálezu sp. zn. III. ÚS 258/03. Právní úprava dané problematiky, kterou je nutno posuzovat komplexně, byla tedy zákonem č. 179/2005 Sb. toliko legislativně upřesněna ve smyslu výkladu provedeného již dříve citovaným nálezem Ústavního soudu, aniž by byla co do svého obsahu a smyslu jakkoli dotčena.

Ze všech uvedených důvodů dospěl Ústavní soud k názoru, že napadená ustanovení, tj. § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona č. 72/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nejsou v rozporu s čl. 11 Listiny základních práv a svobod, jehož se navrhovatel dovolává, a ani z jiných důvodů protiústavní nejsou.

Ústavní soud tedy konstatuje, že důvody zrušení § 23 odst. 2 a 3 a § 24 zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, nejsou dány.

Proto byly návrhy Městského soudu v Praze v souladu s § 70 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, zamítnuty.

Ústavní soud – se souhlasem účastníků – od ústního jednání upustil, neboť usoudil, že od tohoto jednání nelze očekávat další objasnění věci.

Předseda Ústavního soudu:
v z. JUDr. **Holländer** v. r.
místopředseda

ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2006 činí 3000,- Kč, druhá záloha činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Týcho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), SEVT a. s., Slezská 126/6; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 7:** MONITOR CZ, s. r. o., V háji 6, tel.: 272 735 797; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; **Prerov:** Odborné knihkupectví, Bartoškova 9, Jana Honková – YAHÖ – i – centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplíce:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoön, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoön.cz, e-mail: kartoön@kartoön.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. číslech 516 205 207, 519 305 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.